

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 117, ЧИСЛО 26, П'ЯТНИЦЯ, 25 ЧЕРВНЯ 2010 РОКУ

1893

Vol. 117, No. 26, FRIDAY, JUNE 25, 2010

\$1.00

Почалася Міжнародна кампанія „Не дамо погасити свічку пам'яті“

Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет відправляє поминальну службу під час Міжнародної кампанії „Не дамо погасити свічку пам'яті“, в Києві, 19 червня. Фото: УНІАН

КИЇВ. – 19 червня в столиці України почалася Міжнародна кампанія „Не дамо погасити свічку пам'яті“, присвячена вшануванню пам'яті жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні. Близько 1,500 осіб зібралися біля Меморіалу Голодомору, щоб помолитися і вшанувати пам'ять українців, які стали жертвами штучно організованого голоду.

Акцію організували Світовий Конгрес Українців (СКУ) разом з Українським інститутом національної пам'яті.

Громадянська кампанія пройде в 32 країнах світу. Свічки, запалені в Києві біля Меморіалу пам'яті жертв Голодомору, передадуть до Великої Британії, Австралії, США, Іспанії, Канади, Аргентини, Бразилії, Греції та Росії. Також свічки

пам'яті повезуть до Європарламенту та ООН.

Акція триватиме до листопада. Зважаючи на останні політичні події в Україні, пов'язані із запереченням Голодомору 1932-1933 років як геноциду українського народу, активісти хочуть привернути увагу світової громадськості до справжніх причин цієї трагічної

сторінки українського народу, заявив президент СКУ Євген Чолій.

Український історик Станіслав Кульчицький сказав, що найбільше просвітницьку роботу треба проводити серед українських депутатів, які хочуть внести поправки до закону України про Голодомор та вилучити з нього поняття „геноцид“. (УНІАН)

Активісти Конгресу Українських Націоналістів тримають плякат, який засуджує спробу Президента України Віктора Януковича заперечити геноцид української нації. Фото: УНІАН

Президент Віктор Янукович зустрівся в Києві з провідниками СКУ

Президент України Віктор Янукович (ліворуч) під час зустрічі з президентом Світового Конгресу Українців Євгеном Чолієм (в центрі) та генеральним секретарем СКУ Стефаном Романовим. Фото: УНІАН

КИЇВ. – 21 червня Президент України Віктор Янукович мав зустріч з президентом Світового Конгресу Українців (СКУ) Євгеном Чолієм та генеральним секретарем СКУ Стефаном Романовим.

В. Янукович подякував очільникам СКУ за їхню ініціативу провести таку зустріч, назвав СКУ провідною організацією серед інших громадських організацій української діаспори.

Президент наголосив на потребі покращення співпраці з українцями всього світу. „Вважаю, що зараз вкрай необхідно організувати співпрацю з вами, з іншими очільниками світової української діаспори таким чином, щоб забезпечити піднесення іміджу України в світі. Це дуже важливо. Я вважаю, що це наша з вами спільна справа“, – сказав В. Янукович.

Президент також відзначив, що хотів би почути думку представників української діаспори про жит-

тя сучасної України та відповіді на їхні запитання. Він сказав: „Ви знаєте, що новин в Україні багато, вони по-різному трактуються, але дуже важливо, щоб ви особисто від мене почули, яким я бачу зараз наше майбутнє, що треба робити для того, щоб Україна стала сильнішою, а люди жили в Україні краще“. В. Янукович підкреслив, що відповідні заходи вже розроблені і вони спрямовані на благо українського народу.

Президент СКУ Є. Чолій, у свою чергу, подякував В. Януковичеві за надану можливість зустрітися та поспілкуватися з ним уже як Президентом України. Він вручив Президентові України меморандум „Про важливі питання, що стосуються України та української діаспори“.

Було обговорено низку важливих питань. Співрозмовники домовилися про постійний системний діалог. (УНІАН)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Перевірку попереднього уряду мають вивчати слідчі

КИЇВ. — Діяльність попереднього уряду мають вивчати слідчі, а не економісти. Таке переконання висловив Прем'єр-міністр України Микола Азаров на зустрічі з представниками регіональних засобів масової інформації 22 червня в Києві, характеризуючи діяльність попереднього уряду України під керівництвом Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко. «Два роки ми спостерігали балакучі голови замість робочих рук», — констатував глава уряду. Прем'єр-міністр України зокрема зазначив, що уряд Ю. Тимошенко не сформував і не затвердив Державний бюджет на 2010 рік. На його переконання, це робилося свідомо, щоб керувати податками бюджету у ручному режимі та мати від цього зиск. Кажучи про необхідність кримінальної відповідальності за дії у сфері економіки попереднього уряду, Прем'єр-міністр наголосив: «Це обов'язково треба зробити, щоб чиновники більше не відбирали владу у народу». („Укрінформ“)

Рада відмовилася звільнити А. Могильова

КИЇВ. — Верховна Рада України 16 червня відмовилася звільнити Анатолія Могильова з посади міністра внутрішніх справ України. За ухвалення відповідної постанови, внесеної народними депутатами від опозиції Борисом Тарасюком, Олександром Чорноволенком та іншими, проголосував усього 141 народний депутат з 408 зареєстрованих у сесійній залі. Автори постанови зазначили, що політико-правовими підставами для розгляду питання про звільнення А. Могильова є жорстка реакція з боку Міністерства внутрішніх справ (МВС) України на численні віча опозиції проти ратифікації неконституційної угоди між Україною і Російською Федерацією (РФ) з питань перебування Чорноморської флотилії РФ на території України, а також останні його заяви, які свідчать про те, що він проводить політику перетворення МВС у репресивну машину для придушення політичних опонентів. Своїми заявами, зазначають народні депутати, А. Могильов „по-перше, засвідчив свою прихильність репресивним методам комуністичних часів, по-друге, підтвердив політику нинішньої влади щодо наруги над світлою пам'яттю справжніх Героїв України, по-третє, принизив мільйони українських громадян, для яких В'ячеслав Чорновіл є провідником духовної свободи, символом борця за незалежність України, і по-четверте, продемонстрував, що для нинішньої влади чорне є білим і навпаки. Подальше перебування А. Могильова на посаді міністра внутрішніх справ України є загрозою для демократичного розвитку нашої держави і несумісне з тими моральними якостями, яким повинна відповідати особа, що обіймає зазначену посаду», — наголошують в опозиції. („Кореспондент“)

КС заборонив місцеві вибори в Україні в 2011 році

КИЇВ. — Норма про проведення 27 березня 2011 року одночасних місцевих виборів на всій території України суперечить вимогам

Конституції. Це випливає з висновку Конституційного суду (КС) щодо відповідності законопроекту про внесення змін до Конституції, що стосуються термінів повноважень місцевих рад та сільських, селищних, міських голів, Основного закону, прийнятого 17 червня і оприлюдненого 22 червня. Водночас КС визнав відповідними вимогам Конституції норми даного законопроекту про встановлення п'ятирічного терміну повноважень для депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів. Верховна Рада 1 квітня скерувала до Конституційного суду для отримання висновку законопроект про внесення змін до Конституції України про збільшення терміну повноважень сільських, селищних і міських голів з чотирьох до п'яти років, визначенні п'ятирічного терміну повноважень депутатів Верховної Ради Криму і місцевих рад всіх рівнів, в тому числі обраних на чергових виборах у 2006 році. Повноваження сільських, селищних, міських голів і місцевих рад, обраних 26 березня 2006 року, а також на позачергових, перших, повторних і проміжних виборах, що відбулися в період з березня 2006 року до дня проведення чергових виборів 27 березня 2011 року, припиняються відповідно в день вступу на цю посаду новообраної особи або відкриття першої сесії відповідної ради, обраної на чергових виборах 27 березня 2011 року. („Кореспондент“)

За проведення люстрації в патріотичному середовищі

КИЇВ. — Координатор Громадської ініціативи „Оновлення країни“, екс-голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко під час перебування 16 червня в Тернопільській області висловив переконання в тому, що „в патріотичному середовищі настав час провести люстрацію“. „Патріотичні організації мають діяти, а не чекати. Не у відчай потрібно впадати, а вийти всім патріотичним силам з підпілля“, — сказав В. Наливайченко. „Усі, хто зрадив національні інтереси, усі, хто причетний до корупції, особливо до корупції політичної, хто стояв за тим, що зруйновано не один політичний рух і не одна політична партія, у тому числі й завдяки зовнішнім грошам, повинні відійти“, — заявив він. „Слід дати можливість новим, молодим людям прийти й реалізувати їхню бажання діяти“, — вважає В. Наливайченко. За його словами, формула української перемоги полягає в очищенні патріотичного руху та об'єднанні навколо конкретної української дії, а не навколо вождів. В. Наливайченко здійснює поїздку по західних областях України з метою написання „Народної програми оновлення країни“. Він відвідав Івано-Франківськ, Львів, Тернопільську область. (УНІАН)

У Києві вшанували пам'ять О. Кандиби-Ольжича

КИЇВ. — 10 червня виповнилося 66 років з дня трагічної загибелі в концтаборі Саксенгаузен талановитого вченого, поета, публіциста, політичного діяча, Єлена Проводу Українських Націоналістів Оле-

га Кандиби-Ольжича. У цей день члени Київської міської організації Організації Українських націоналістів (державників) з представниками інших патріотичних сил зібралися у будинку на вулиці Льва Толстого 15, де певний час жив О. Ольжич під час свого перебування у Києві в 1941-1942 роках. Літтю в пам'ять загиблих провів настоятель церкви Івана Хрестителя Української Православної Церкви Київського патріархату о. протоєрей Павло (Стародуб). Про героїчний життєвий чин О. Ольжича сказав у своєму виступі завідувач катедри полоністики Інституту філології Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, професор Ростислав Радишевський. Лунали поезії О. Ольжича та інших про нього. На завершення учасники поклали до пам'ятної дошки квіти, заспівали „Червону калину“ та гімн України. (Прес-служба ОУН (д)).

На „Львівському холодокомбінаті“ проводять слідчі дії

ЛЬВІВ. — Співробітники управління податкової міліції Державної податкової адміністрації (ДПА) у Львівській області проводять на території відкритого акціонерного товариства „Львівський холодокомбінат“ слідчі дії в рамках розслідування кримінальної справи за фактом ухилення від сплати податків посадовими особами підприємства. Про це повідомляє відділ взаємодії з засобами масової інформації та громадськістю ДПА у Львівській області. Водночас у прес-службі підприємства повідомили, що невідомі, які увірвалися на територію підприємства 17 червня вранці, досі не назвалися самі й не пред'явили жодних документів, що санкціонують такі дії. Представники податкової адміністрації намагаються вилучити документацію підприємства, а крім людей у формі, на підприємстві ходять невідомі молодики в спортивних костюмах. Крім того, підприємство повідомляє, що невідомі виламали двері в приймальню директора й побили секретарку. Одній з співробітниць бухгалтерії стало погано, і їй довелося викликати швидку допомогу. Наразі всі працівники підприємства припинили працю на знак протесту проти дій податкової адміністрації. „Львівський холодокомбінат“ є найбільшим виробником морозива на заході України. (Радіо „Свобода“)

Я. Сухого звільнено з голови Тернопільської ОДА

ТЕРНОПІЛЬ. — Президент Віктор Янукович 17 червня звільнив Ярослава Сухого з посади голови Тернопільської Обласної державної адміністрації. 3 квітня він обіймав посаду губернатора і одночасно залишався депутатом Верховної Ради. Глава держави призначив губернатором Михайла Цимбалюка. До цього він обіймав посаду начальника управління Міністерства внутрішніх справ у Львівській області. М. Цимбалюк вже очолював Тернопілля у 2004-2005 роках і був звільнений з посади губернатора після Помаранчевої революції. („5 канал“)

Ізраїль скасовує візи для України

ЄРУСАЛИМ. — Ізраїльський уряд 20 червня схвалив пропозицію міністрів туризму та закордонних справ про скасування візового режиму для України. Прем'єр-міністр Беньямін Нетанягу висловився за підтримку скасування візового режиму. Для того, аби рішення набуло чинності, його повинні підписати міністри закордонних справ двох країн і воно має бути затверджено урядом. Міністер туризму Ізраїлю навів приклад скасування візового режиму для Росії 2008 року, що, за його словами, привело до створення тисяч нових робочих місць і принесло сотні млн. дол. в економіку Ізраїлю. За його даними, минулого року Ізраїль відвідали 73,5 тис. туристів з України. Ізраїль сподівається, що в результаті скасування віз туристичні потоки з України зростуть до 200 тис. туристів на рік. Минулого року понад 400 тис. росіян відвідали Ізраїль. Принципової домовленості про скасування віз між Україною та Ізраїлем досягли наприкінці 2009 року. (Bi-Bi-Ci)

У Міжгір'ї відкрито музей відомого поета П. Скунця

УЖГОРОД. — Пам'ятник видатному українському поетові Верховини, лавреатові Шевченківської премії Петрові Скунцю 17 червня відкрито у Міжгірській загальноосвітній школі ч. 1. Тут зібрано книги, світлини, газетні публікації, особисті речі письменника, який народився на цій благодатній гірській землі. Музей стане центром виховної праці з учнями, спрямованою на підвищення національно-патріотичної свідомості підрастаючого покоління — цьому вчив своїми творами і П. Скунць. Педагогічному й учнівському колективам від усієї родини за відкриття музею щиро подякувала дочка поета Наталка. Рік тому на фасаді цієї ж школи була встановлена меморіальна дошка П. Скунцеви. („День“)

Припиняють видання закордонних паспортів старого зразка

КИЇВ. — Кабінет міністрів прийняв постанову, згідно з якою закордонні паспорти за зразком, затвердженим у 1994 році, випускатимуться до 15 липня. Таким чином до 15 червня було призупинено дію пункту 2 постанови Кабінету міністрів від 26 червня 2007 „Про затвердження технічного опису та зразка бланка паспорта громадянина України для виїзду за кордон та внесення змін до деяких актів Кабінету міністрів України“. Кабінет міністрів доручив Міністерству фінансів забезпечити до 15 липня виготовлення 50 тис. бланків паспорта громадянина України для виїзду за кордон. Однією з вимог Європейського союзу для запровадження в майбутньому безвізового режиму з Україною є припинення Києвом видання паспортів старого зразка (з вклеєною фотографією) та встановлення граничного терміну дії вже виданих. Зараз старі закордонні паспорти видаються в консульських установах України за кордоном, а також на території країни при терміновому оформленні документів. („Кореспондент“)

СUA: „Ми занепокоєні, пане Президенте!“

До редакції „Свободи“ продовжують надходити „відкриті листи“ від різних громадських організацій української діаспори, адресовані сьогоднішній владі в Україні у зв'язку з низкою процесів і явищ, котрі свідчать про відхід цієї влади від демократичного шляху розвитку країни, про нехтування національними інтересами Української держави. Нижче подаємо характерні уривки зі звернення Союзу Українок Америки до Президента України Віктора Януковича.

Шановний Пане Президенте,
Союз Українок Америки (СUA), який був заснований у Нью-Йорку у 1925 році і сьогодні нараховує понад 75 відділів у найбільших містах США, пильно стежить за розвитком подій в Україні, особливо тих, що стосуються виконання Україною як внутрішніх, так і міжнародних зобов'язань щодо забезпечення прав людини і громадянина. Як член Світової Федерації Українських Жіночих Організацій СUA має консультативний статус при Економічній і соціальній раді Організації Об'єднаних Націй. СUA також представлений у багатьох комітетах неурядових організацій ООН.

СUA бажає поділитися своїми думками з приводу нещодавніх подій, що торкнулися п'яти сфер, які є визначальними для забезпечення безперервного розвитку демократії в Україні та дотримання принципів верховенства права.

Свобода преси

28 квітня міжнародна організація „Репортери без кордонів“ висловила своє здивування з приводу того, що „багатьох журналістів не допустили на прес-конференцію“, яку Ви і Ваш російський колега Дмитро Медведєв провели 21 квітня в Харкові...

Не минуло і двох тижнів, як 7 травня „Репортери без кордонів“ знову виступили з заявою про те, що вони „занепокоєні останніми фактами, що свідчать про тиск з боку влади на засоби масової інформації“...

Союз Українок Америки з оптимізмом сприйняв Вашу заяву під час зустрічі з Громадською гуманітарною радою 14 травня, про те, що Ви зробите „усе, щоб не допустити випадків тиску на медіа, прояви насилля щодо репортерів, перешкоджання виконанню ними своїх професійних обов'язків“.

СUA сподівається, що Ваш уряд дотримуватиметься цих зобов'язань, і не лише тому, що Україна є членом Ради Європи, а отже – підписантом Європейської конвенції з прав людини, основним принципом якої є свобода засобів масової інформації, а в першу чергу тому, що принцип свободи преси гарантується Конституцією України.

Права жінок

Україна поставила свій підпис під головними документами Пекінської конференції 1995 року

– Пекінською Деклярацією і Плятформою дій. Вони є важливими міжнародними інструментами для вирішення проблем статусу жінки у всьому світі...

Рішення, прийняте Прем'єр-міністром Миколою Азаровим у березні цього року щодо призначення Кабінету міністрів у виключно чоловічому складі, оскільки „не жіноча це справа – проводити реформи в Україні“, є прямим порушенням Статті 24 Конституції України, яка гарантує рівність прав і свобод для усіх громадян без будь-яких обмежень...

Ви також висловили образливі та зневажливі зауваження стосовно жінок ще у січні, коли були кандидатом на посаду Президента, сказавши про Вашого опонента, тодішню Прем'єр-міністра Юлію Тимошенко: „Якщо вона жінка, то її місце на кухні“.

Голодомор

На сесії ПАРЕ у Страсбурзі 27 квітня Ви заявили, що голод 1932-1933 років не можна вважати актом геноциду проти українського народу.

28 листопада 2006 року Верховна Рада України прийняла Закон про Голодомор, у першій статті якого сказано: „Голодомор 1932-1933 років в Україні є геноцидом українського народу“. У Статті 2 цього Закону вказано: „Публічне заперечення Голодомору 1932-1933 років в Україні визнається наругою над пам'яттю мільйонів жертв Голодомору, приниженням гідності Українського народу і є протиправним“. Вам як Президенту України належить демонструвати повне дотримання принципів верховенства права в державі. Посадовці найвищого рівня повинні подавати цей приклад.

На даний момент 13 країн, а також Європейський парламент, офіційно визнали Голодомор актом геноциду українського народу...

Освіта

29 березня міністер освіти і науки України Дмитро Табачник скасував указ Міністерства освіти від 28 жовтня 2009 року, який запроваджував обов'язкове незалежне зовнішнє тестування для учнів 3, 5-8 та 10 класів загальноосвітніх шкіл...

Пане Президенте, жодна країна не може бути сильною, якщо позбавити її дітей можливості вивчати історію і мову їхніх

предків. У випадку України, історія якої навмисне замовчувалася або спотворювалася протягом десятиліть радянського панування, особливо важливо передати молодому поколінню ті знання, які дозволять їм стати провідниками в політиці, промисловості і торгівлі...

Крім того, незалежне тестування є складовою частиною Болонського процесу, до якого Україна приєдналася у 2005 році. Мета Болонського процесу – гармонізувати систему наукових ступенів та нормативи оцінювання знань у країнах Європи...

СUA закликає Вас провадити таку політику, яка б унеможливила корупцію, а не таку, яка може сприяти поверненню масштабного хабарництва у систему української освіти.

СUA занепокоєний фактами, викладеними у Меморандумі ректора Українського Католицького Університету про відвідини УКУ представником Служби безпеки України 18 травня цього року...

Те, що було нормою тоталітарного режиму, є неприйнятним у демократичній країні. 26 травня Адміністрація Президента України виступила з засудженням дій Служби безпеки стосовно УКУ. Ми сподіваємося побачити послідовне дотримання цієї позиції влади у її власних діях щодо гарантування вільного розвитку інтелектуального середовища і громадянського суспільства в Україні.

Право на мирні зібрання

СUA глибоко занепокоєний з приводу травневого рішення суду за поданням Київської обласної адміністрації, згідно з яким опозиції було заборонено проводити акції протесту 17-18 травня під час візиту Президента Росії Дмитра Медведєва в Україну.

Тим часом згідно з заявою Організації безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ), „право на мирні зібрання є основною передумовою для забезпечення інших основних прав людини – таких, як свобода слова.“

Оскільки право на зібрання є основою демократії, гарантії його дотримання є закріплені головними міжнародними угодами про захист прав людини і зобов'язаннями, які держави-учасниці ОБСЕ взяли на себе у 1990 році у Копенгагені“.

Україна належить до країн-учасниць ОБСЕ, тобто є однією зі сторін цього договору. Зважаючи на це, держава повинна дотримуватись міжнародних зобов'язань щодо забезпечення цього основного права людини.

Пане Президенте, Україна незабаром святкуватиме 19-ту річницю своєї незалежності. Ми бажаємо Вам успіхів у тому, щоб святкування було відзначене значними досягненнями у сфері забезпечення основних прав та свобод людини для громадян України.

Заздалегідь дякуємо Вам за увагу до даного листа.

Маріяна Заяць,

голова СUA,

Христина Мельник,

заступниця голови

у справах громадських зв'язків.

Вимагаймо усунення В. Януковича!

Петро Матула з Потомаку, Мериленд, прочитав у „Свободі“ (ч. 24) вістку „Відомі українці закликають до бою з В. Януковичем“ і запропонував редакції опублікувати це звернення повністю. Здійснюючи цю пропозицію, надаємо, що для підписання звернення треба набрати в пошуковій системі інтернету його адресу: www.opir.net.ua. Станом на 23 червня звернення вже підписали 10,505 осіб.

Звернення до співвітчизників

Два місяці правління Віктора Януковича поставили Україну перед реальною загрозою втрати державності.

Маючи незначну електоральну підтримку, режим В. Януковича пішов шляхом стрімкої узурпації влади, нехтування Конституцією та законами України, зради національних інтересів.

Парадоксально, але факт: влада виступає в ролі головного ліквідатора держави. Політичні дії В. Януковича загрожують Україні в становище васала Росії. Продовження – всупереч Конституції – терміну перебування Чорноморської флотії РФ у Криму є нічим іншим, як національним відступництвом, актом „продажу“ держави.

Україну намагаються повернути в минуле. Тим самим у наших дітей та онуків відбирають перспективу. Замість європейських цінностей і гідного життя їм нав'язують „совкові“ міти і стандарти. Гуманітарна політика у виконанні ідіотних політиків стає засобом дезінтеграції України, провокує міжрегіональні, міжконфесійні і мовні конфлікти в суспільстві.

Цілком очевидно, що В. Янукович, який став слухняним провідником інтересів іншої держави,

не може бути Президентом України.

Шановні співвітчизники!

Україна – в небезпеці!

Усвідомлюючи загрозу, що нависла над усіма нами, закликаємо всіма законними методами захистити державний суверенітет України, демократію, європейський цивілізаційний вибір нашого народу. Таке право надає нам і такий обов'язок покладає на нас Конституція України, 17 стаття якої передбачає, що „захист суверенітету і державної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього українського народу“.

Вимагаймо усунення Президента В. Януковича від влади! Будьмо пильними, відповідальними і рішучими! Від нашої волі залежить наша спільна доля!“

В'ячеслав Брюховецький,

почесний президент

Києво-Могилянської академії

Посол Юрій Шербак,

Юрій Андрухович,

письменник

Посол Володимир Василенко,

Проф. Володимир Панченко,

Вадим Скуратівський,

мистецтвознавець

Нагороджено дружину Л. Кучми

КИЇВ. – Президент України Віктор Янукович указом від 18 червня нагородив дружину колишнього Президента України Леоніда Кучми Людмилу Кучму (до шлюбу – Талалаєву), почесного президента Національного фонду соціального захисту матерів і дітей „Україна-дітям“, орденом

княгині Ольги I ступеня за багаторічну плідну, благодійницьку і громадську діяльність, спрямовану на захист материнства, дитинства та сім'ї.

Л. Кучму нагороджено у зв'язку з її 70-річчям. (Офіційне інтернет-представництво Президента України)

АМЕРИКА І СВІТ

Генерал С. МакКристал має пояснити критику на адресу Б. Обами

ВАШІНГТОН. — Американського військового командира в Афганістані Стенлі МакКристала 22 червня викликано до Вашингтону для з'ясування критичних коментарів, які він і його співробітники зробили про Президента Барака Обаму та інших членів його адміністрації. У статті, яку надруковано в останньому номері популярного американського журналу „Ролінг стон“, помічники генерала С. МакКристала сказали, що він назвав свою зустріч з Президентом Б. Обамою у Білому Домі нічим іншим, як „10-хвилинною нагодою для спільної знімки“. Помічники генерала також глузували з віцепрезидента Джозефа Байдена, який є прихильником стриманішого підходу до справ в Афганістані, ніж генерал С. МакКристал. С. МакКристала викликали до Вашингтону через кілька годин після того, як він оприлюднив у Кабулі заяву, в якій сказав, що нарис, опублікований у журналі „Ролінг стон“, віддзеркалює „невідповідну оцінку“ і був помилкою, яка не повинна була трапитись. („Голос Америки“)

Ньюйоркський бомбист зізнався в суді

НЮ-ЙОРК. — Файзал Шахзад, підозрюваний у спробі підірвати бомбу в автомобілі на Таймс Сквер у Нью-Йорку, 21 червня визнав себе винним за звинуваченням у володінні зброєю та тероризмі. Цей народжений у Пакистані громадянин США визнав себе винним у всіх 10 звинуваченнях, таким чином знявши необхідність судового процесу. Вирок йому винесуть у жовтні. Бомбу, виготовлену з бензини й пропану, було залишено в спортивному автомобілі біля бродвейських театрів 1 травня, проте вона не вибухнула. Суддя Міріам Голдман-Седарбавм у мангетенському Федеральному суді запитала Ф. Шахзада, чи розуміє він, що може провести решту життя в тюрмі, на що він відповів ствердно. Він сказав, що хотів довести США: доки вони не виведуть війська з Іраку та Афганістану, не припинять напади непілотованих апаратів та втручання в справи мусульманських країн, „ми будемо нападати на США“. Ф. Шахзада арештували, коли він намагався вилетіти з Нью-Йорку в Дубай. (Bi-Bi-Ci)

У Польщі відбудеться друга тура президентських виборів

ВАРШАВА, Польща. — У Польщі 4 липня відбудеться друга тура голосування, оскільки на позачергових президентських виборах 20 червня не було виразного переможця на посаду, яка стала вільною після трагічної загибелі понад два місяці тому Президента Леха Качинського. За попередніми вислідами, виконуючий обов'язки Президента Броніслав Коморовський здобув 41 відс. голосів, а близнюк-брат покійного Президента Ярослав Качинський — 37 відс. Б. Коморовський виконує обов'язки Президента Польщі від часу авіокатастрофи під Смоленськом у Росії 10 квітня. Він очолює помірковану правлячу партію „Громадянська плят-

форма“, яка підтримує Європейський союз (ЕС). Я. Качинський, як і його покійний брат, негативно наставляє до ЕС і з відкритою ворогістю до Польщі, зокрема Німеччини і Росії. („Голос Америки“)

Конгрес розслідує повідомлення про корупцію в Афганістані

ВАШІНГТОН. — Проведене Конгресом слідство виявило, що десятки мільйонів доларів американських платників податків непрямим способом отримують афганські ватажки, офіційні особи і навіть повстанці „Талібану“ лише для запевнення безпечного проходу американських автоколон з товарами в Афганістані. В оприлюдненому 21 червня звіті говориться, що вісім базованих в Афганістані приватних підприємств, які співпрацюють з Департаментом оборони США на основі контракту на суму 2.1 млрд. дол., платять охоронцям по кілька тисяч дол. за кожне вантажне авто. Контракт стосується щонайменше 70 відс. усіх товарів і послуг для американських військ. Слідчі Конгресу кажуть, що підрядники, які займаються перевезенням товарів, порушили це питання з представниками збройних сил, але що їхнім турботам ніколи не приділено належної уваги. Звіт у цій справі опрацював підкомітет Палати Представників з питань національної безпеки, який 22 червня провів слухання з цього питання. Американські збройні сили повідомили, що вони розпочинають розслідувати повідомлення про корупцію в Афганістані і що вже створили спеціальну групу експертів для вивчення впливу угод, які підписуються з підрядниками, на корупцію. („Голос Америки“)

Білорусь перекрыла транзит газу до Європи

МІНСЬК, Білорусь. — Президент Білорусі Олександр Лукашенко 22 червня дав розпорядження перекрыти транзит російського газу до Європи, доки російський „Газпром“ не сплатить борг за транзит. Про це він заявив під час зустрічі з міністром закордонних справ Росії Сергієм Лавровим у Мінську. 22 червня голова „Газпрому“ Олексій Мілер повідомив, що скорочення поставок російського газу до Білорусі сягнуло 30 відс. добового об'єму. Таке рішення він пояснив тим, що за останню добу Білорусь не зробила ніяких кроків для погашення боргу перед „Газпромом“, який оцінюють майже в 200 млн. дол. (Радіо „Свобода“)

Д. Медведєв наказав перекрыти газ для Білорусі

МОСКВА. — Президент Росії Дмитро Медведєв 21 червня наказав „Газпрому“ зменшити поставання газу для Білорусі — у зв'язку з суперечкою щодо оплати. Голова правління „Газпрому“ Олексій Мілер сказав, що скорочення поставання газу відбуватиметься поступово, починаючи з 21 червня. Переговори продовжуватимуться між Мінськом і Москвою, незважаючи на припинення поставання. 20 червня Білорусь відправила у Москву своїх представників для екстрених переговорів. Москва

остерегла, що скоротить поставання газу Білорусі на 85 відс., якщо Росія до 21 червня не одержить від Мінська майже 200 млн. дол. заборгованості. Білорусь заперечує, що заборгувала Росії гроші, і остерегає, що скорочення поставання газу може вплинути на транзит газу до Західної Європи. Проте О. Мілер каже, що „Газпром“ може змінити маршрут і перекачувати російський газ через Україну, в разі невдалих переговорів. („Голос Америки“)

В. Путін намагається шантажувати Білорусь Україною

МОСКВА. — Прем'єр-міністр Російської Федерації Володимир Путін заявив 21 червня про можливість перекинути транзитні потоки з газопроводу „Ямал-Європа“ у газотранспортну систему України. Разом з тим він висловив сподівання, що до цього „не дійде“. Віцепрем'єр Росії Ігор Сечін, який на засіданні уряду доповідав про ситуацію в зв'язку з поставанням газу в Білорусь, не виключив можливості того, що Мінськ „може вдатися до несанкціонованого добору газу з обсягів, що ідуть транзитом“. При цьому І. Сечін підкреслив, що „транзитний договір на поставання в Євросоюз не пов'язані жодним чином з контрактом на поставання для власного споживання в республіку Білорусь“. Також В. Путін попередив про можливості скорочення поставання газу Білорусі більш ніж на 85 відс., і додав, що покищо Росія це робити не буде. („Українська Правда“)

БП створює фонд на допомогу потерпілим від вилливу нафти

ВАШІНГТОН. — Службовці уряду Президента Барака Обами кажуть, що нафтова компанія „Бритіш Петроліум“ (БП) погодилась створити спеціальний фонд за рахунок до 20 млрд. дол., з якого будуть виплачувати відшкодування особам і підприємствам, які потерпіли від катастрофічного вилливу нафти у Мексиканській затоці. Інформація про це надійшла 16 червня після того, як Президент Б. Обама мав зустріч з керівниками БП в Білому Домі, щоб чинити на них тиск для створення фонду, яким керуватиме третя сторона. У промові до народу 14 червня Президент Б. Обама сказав, що вимагатиме від БП відкласти ресурси, які потрібні компенсувати збитки, спричинені, за його словами, „недбалістю“ компанії. Катастрофа розпочалась 20 квітня, коли вибухнула нафтова платформа неподалік узбережжя штату Луїзіана. Президент охарактеризував виллив нафти як найбільшу екологічну катастрофу в історії країни. Після промови Президента компанія „Бритіш Петроліум“ оприлюднила заяву, в якій сказано, що вона згідна з Президентом Б. Обамою щодо очищення від нафти і допомоги потерпілим. („Голос Америки“)

Оприлюднено суму витрат пов'язаних з вилливом нафти

ВАШІНГТОН. — Компанія „Бритіш Петроліум“ (БП) повідомила, що вона витратила 2 млрд. дол. для покриття витрат, пов'язаних з вилливом нафти у Мексиканській затоці. В оприлюдненій 23 червня

заяві БП зазначено, що ці гроші, витрачено на зусилля для блокування витікання нафти з аварійної свердловини та буріння розвантажувальних свердловин, покриття урядових витрат і виплату потерпілим від катастрофи людям та підприємствам грошей. Також вже витрачено 105 млн. дол. на оплату 32 тис. пред'явлених компанії БП претензій у зв'язку з вибухом, що стався два місяці тому на її нафтовій платформі і призвів до масового витікання нафти в Мексиканську затоку. („Голос Америки“)

Затримано американця, який полював на Осаму бен Ладена

ІСЛЯМАБАД. — Правоохоронці у північному Пакистані 16 червня повідомили про арешт американця, який заявив, що прибув туди з місією самотужки убити провідника терористичної мережі „Аль-Кайда“ Осаму бен Ладена. За повідомленнями властей, американець мав при собі вогнепальну зброю, шаблю та прилад нічного бачення. Розповсюджено інформацію, що арештованим є 52-річний будівельник з штату Каліфорнії Гері Фолкнер. Місцезнаходження О. бен Ладена залишається таємницею з часу розгорнення очоленої США військової акції в Афганістані в 2001 році. („Голос Америки“)

У Литві каратимуть за заперечення радянських злочинів

ВІЛЬНЮС, Литва. — Злочини радянського режиму у Литві 16 червня прирівняли до нацистських, і тепер за їхнє заперечення каратимуть. Відповідні поправки до Кримінального кодексу ухвалив литовський Сейм. Порушникам нового закону загрожує кара або позбавлення волі на термін до двох років. Згідно з поправками, відповідальність передбачається не лише за заперечення агресії проти Литви з боку Радянського Союзу і фашистської Німеччини, а й за заперечення злочинів проти литовців на початку 1990-их років. Новий закон набуде чинності після того, як його підпише Президент Литви Даля Грибаускайте. Раніше, в 2008 році, в Литві заборонили публічно демонструвати радянську та нацистську символіку. („5 канал“)

Посадник Єрусалиму хоче здійснювати свій плян

ЄРУСАЛИМ. — Посадник Єрусалиму Нір Баркат домагається здійснення своїх будівельних плянів, що вимагають знесення щонайменше 20 палестинських будинків у Східному Єрусалимі. Він закликав раду директорів Єрусалимського муніципального плянувального комітету схвалити цей проект. Прем'єр-міністр Бен'ямін Нетанягу переконував Н. Барката у безрезні стримати реалізацію проекту будови Королівського Саду, висловивши при цьому занепокоєння тим, що це може зашкодити міжнародному авторитетові Ізраїлю. Палестинські провідники розцінюють цей проект, як ще одну спробу Ізраїлю утвердити свої домагання на володіння цілим Єрусалимом. Ізраїль анексував Східний Єрусалим під час війни на Близькому Сході у 1967 році. („Голос Америки“)

КОМЕНТАР З ПРИВОДУ

Росія скуповує ресурси України

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерсі. – 15 червня Росії стала власницею одного з найбільших у світі підприємств з виробництва залізничних локомотивів – „Луганськтепловоз“. Його власником стала російська компанія „Брянський машинобудівний завод“, яка придбала 76 відс. акцій за 410 млн. грн. Пакет акцій намагався купити Сумський машинобудівний завод, але його ціна була нижчою на 10 млн. грн.

Не була допущена до конкурсу кіпрська компанія „Мантара голдінг“, близька до промислово-фінансової групи українського „Приватбанку“, яка заявила, що оскаржуватиме рішення в суді. Представники парламентської фракції „Наша Україна-Народна самооборона“ назвали продаж „Луганськтепловозу“ „штучним“ і звинуватили уряд в порушенні закону про приватизацію. Колишній голова Фонду державного майна народний депутат Олександр Бондар назвав продаж підприємства „профанацією“. „Неприємним є той факт, що підприємство було продане без проведення торгів, за початковою ціною“, – сказав він.

Луганський паровозобудівний завод заснував 3 травня 1896 року німецький промисловець Густав Гартман. У 1930-их роках завод був найдосконалішим у світі і найбільшим в Європі. За потужністю підприємство тепер йде врівень за найбільшими заводами Росії – Брянським і Путилівським.

Цей випадок непоодинокий. У 2002-2004 роках в Україні, як зауважив економічний експерт Андрій Калиновський, почалася друга хвиля експансії російського капіталу, зосередженої передовсім на машинобудуванні, електроенергетиці та інформаційних технологіях.

Російський капітал майже повністю поглинув алюмінієву галузь України. Миколаївський глиноземний завод та Запорізький алюмінієвий комбінат контролює

близька до влади Російської Федерації фірма „РусАл“. В гірничодобувній промисловості росіяни приватизували найбільше підприємство України з виробництва залізничного концентрату в Інгульці, встановили контролю над компаніями з вогнетривкої продукції.

Російський капітал контролює видобуток і виробництво титану, випуск автобусів у Львові і вантажівок у Кременчуку, найбільшого виробника шин – компанію „Росава“. Група російських інвесторів придбала значну частину вітчизняних енергетичних та газорозподільних компаній. Була спроба поглинути українську газотранспортну систему через створення консорціуму.

Росіяни придбали низку стратегічних активів у телекомунікаційній сфері. Найбільш масштабною угодою стало поглинення у 2002 році російською компанією „МТС“ українського акційного товариства „Український мобільний зв'язок“. Росіяни придбали контрольні пакети акцій найбільшого оператора телекомунікацій „Київстар“, провідника комп'ютерної індустрії в Україні „Квазар-Мікро“.

Якщо раніше росіяни намагалися контролювати усю галузь, то тепер – лише найбільші об'єкти для відтворення замкнених технологічних циклів радянського періоду і контролі над стратегічними точками економіки.

Російський капітал контролює понад 70 відс. компаній у торговельному суднобудуванні і близько 60 відс. – у військовому, зокрема підприємства „Турбоатом“ та „Зоря-Машпроект“. Росія заволодіває гірничо-металургійним комплексом, який залишався єдиною галуззю з сильними позиціями українського капіталу.

Від 2007 року Росія активізувала політику щодо ядерної енергетики. Особливу зацікавленість вона виявляє до Новокосятинівського родовища уранових руд і атомно-

го машинобудування. „Рособоронекспорт“ намагається поглинути „Мотор Січ“ – найбільшого постачальника двигунів для вертолетів і літаків.

У фінансовій сфері Росія закріпилася в інвестиційному підприємстві, зайняла значну частку страхування, стала найбільш впливовим капіталом у банківській системі.

Збільшення кількості російських банків в Україні супроводжується перетіканням у ці установи рахунків українських фірм, власниками яких є росіяни.

Російська влада повела мову про можливість переходу у розрахунках за енергоносії, які купує Україна, з долара на рубль. Загалом росіянам належить вже 12 українських банків.

Партія Регіонів добивається скасування мораторію на продаж землі. „Впровадження вільного ринку землі буде означати фактичну втрату цієї землі для України як для держави, – застерігає політолог Андрій Новак. – Ми бачимо, як зараз без конкурсу, без авкціону віддається державна власність у руки підприємців з Росії. Якщо за таких умов у вільному продажу буде ще й земля, фактично останній цінний ресурс в Україні, це викличе серйозну небезпеку втрати великих земельних площ, найбільш привабливих та репродуктивних“.

Офіційна статистика присутності російського капіталу, попереджує А. Калиновський, суттєво відрізняється від реального стану справ. Це може свідчити про наступне.

По-перше, багато великих підприємств, насамперед, проданих Фондом державного майна, пере-

йшли у власність російського капіталу за низькими цінами, незважаючи на те, що західні інвестори пропонували за них значно більші суми.

По-друге, росіяни практично не інвестують у модернізацію придбаних активів. Це говорить про те, що багато компаній російському капіталові не цікаві з економічної точки зору, а їх купівля продиктована політичними чинниками.

По-третє, значна частина російського капіталу заходить в Україну через офшорні зони, що свідчить про його непрозорість.

Через відсутність контролю та непрозорість входження російських інвестицій в українську економіку виник ризик консервації України у статусі сировинного придатку Росії.

Підприємства, які упродовж тривалого часу перебувають під контролем росіян, занепадають. Росія посилює контролю над стратегічними об'єктами України для досягнення політичних цілей.

Київський політолог Олександр Палійчук з'ясував справжню мету Росії. Він пише, що російський політичний консультант Анатолій Васерман (уродженець Одеси) в бюро прокремлівського руху „Наші“ прочитав для студентів лекцію, у якій виголосив, що українського народу як такого не існує взагалі, оскільки український народ є складовою частиною російського народу. „Росії настав час купити Україну“ – такою була суть його виступу. А. Васерман говорить, а влада і підприємці вже діють, купуючи Україну – при потуранні її провідників.

Левко Хмельковський

Представники влади переслідують захисників державної мови

ТОРОНТО. – Комісія людських та громадянських прав Світового Конгресу Українців (голова Юрій Даревич) 24 травня звернулася до Президента України Віктора Януковича з листом, у якому висловила занепокоєння проявами антиукраїнського характеру у східних і південних областях України.

На думку Комісії, однією з причин поширення явища ксенофобії є відсутність у Законі про державну (українську) мову України механізмів її захисту, включно з кримінальною відповідальністю.

Комісії відомо багато фактів, які вказують на те, що упродовж років незалежності України в російськомовних регіонах серед місцевої влади, правоохоронних органів, судів і прокуратур знаходяться українофоби, які безпосередньо чи посередньо фабрикували кримінальні справи проти свідомих українців, чинили над ними всілякі беззаконня, а то й потурали їх убивцям.

У нещодавньому звіті щодо дотримання прав людини „Міжнародна амнестія“ вказала на зрос-

тання правопорушень в Україні, тортури та інші форми жорстокого поводження стосовно ув'язнених, расову дискримінацію та ксенофобію, непрозорість у діяльності правоохоронців та прокуратури.

Комісія в листі звернула увагу на протиправні дії начальника Ленінського районного відділу міліції Миколаєва полковника А. Марчука, який відмовився порушити кримінальну справу за фактом фізичної розправи над правозахисником української мови Анатолієм Ільченком.

А. Ільченко вимагав службового листування з ним українською мовою, за що його 19 березня побив адвокат Павло Репешко. Потерпілий зазнав ураження органів слуху і лікувався впродовж 40 днів.

Комісія очікує проведення в Україні реформ у правоохоронних органах, судах, прокуратурі, департаменті з питань виконання покарань і чекає повідомлень про покарання А. Марчука.

СКУ

Поточний огляд якості поштової доставки газети „Свобода“

Шановні передплатники!

Редакція „Свободи“ і „The Ukrainian Weekly“ ще раз підготувала цей опитник у відповідь на збільшення кількості нарікань на запізніле отримання наших газет.

Просимо Вас взяти участь в опитуванні і заповнити поданий уніформу опитник щодо доставлення газет протягом чотирьох тижнів червня. Навіть якщо Ви заповнили такий опитник за квітень, просимо заповнити також за червень. Ми збираємо цю інформацію, щоб задокументувати швидкість руху газет в поштової системі і визначити, де виникає проблема.

Для зручності наступна форма буде друкована чотири тижні. Будьласка, вповніть її один раз і надішліть до адміністрації газет.

1. Впишіть Вашу адресу точно так, як вона є на газеті.

Name.....

Address.....

City, State, Zip.....

2. Впишіть дату, коли Ви отримали слідуєчі числа газети у відповідному рядку для кожної з газет, які Ви отримаєте за червень

<i>Дата виходу:</i>	<i>Дата отримання:</i>
4 червня.....
11 червня.....
18 червня.....
25 червня.....

3. Після заповнення форми надішліть її до нашого відділу передплати на адресу:

**Svoboda
2200 Route 10
P. O. Box 280
Parsippany, NJ 07054.**

Дякуємо за Вашу допомогу!

Увага: Україні „допомагає“ Росія

Не є великою несподіванкою, що Посол Росії в Києві Михайло Зурабов під час зустрічі з журналістами в українській столиці 14 червня сказав дослівно, що „українці і росіяни – це єдиний народ“. Росія від першого дня президентства Віктора Януковича відчуває себе господарем становища в Україні, однією рукою стискаючи горлянку українській економіці, а другою поновно накидаючи на українське суспільство лиховісні советські міти. І все ж дивує, що до такого примітивного рівня міг скотитися дипломат високої ранги, не соромлячись поставати перед світом людиною, що мовби впала з місяця і не знає елементарних історичних істин, навіть тієї, котру знав не надто проукраїнський Президент Леонід Кучма: що Україна – не Росія.

Як відповідь офіційний Київ на цю відверту зневагу національної гідності українців? Швидше за все – ніяк, але не тільки тому, що все оточення В. Януковича і він сам є такої ж думки, як і російський Посол. Буквально на другий день після заяви М. Зурабова преса повідомила, що Україна дістала від Росії два кредити загальною сумою 4 млрд. дол. – на покриття державного бюджету і на добудову двох атомних реакторів.

Що за раптова щедрість? І чому рішення про кредити не передувало жодне обговорення в Україні – ні в суспільстві, ні навіть у парламенті? Ось як прокоментував цю подію міністер фінансів опозиційного уряду Андрій Сенченко: „Москва вибудовує фінансову піраміду, щоб загнати Україну у глибоку яму, у політичну залежність від кредитора. Можна з певністю передбачити, що через пів року Україна опиниться в набагато гіршому фінансовому стані, ніж зараз, і змушена буде брати нові гроші на погашення цього кредиту і відсотків“.

Умови ж позики – кабальні: за шість місяців належить сплатити всю суму плюс майже 7 відс. від загальної суми. Українська сторона при цьому має право чотири рази продовжити довір, а російська – право переглядати його умови.

За словами колишнього міністра фінансів України Віктора Пинзеника, „сплачувати 4 млрд. дол. Росії – це все одно що позичити від Міжнародного валютного фонду 16 млрд.“. Але МВФ Україні кредитів не дає, бо вона не має ніякого поступу в економічних реформах. А Москва – тут як тут.

„Ситуація своєю таємничістю нагадує харківські домовленості про Чорноморську флоту, – вважає відомий київський політолог Володимир Фесенко. – Україна має нагальну потребу у грошах на покриття дефіциту бюджету. Росіяни це знають, і для них ці кредити – додатковий гачок, ще один ланцюжок, яким вони економічно прив'язують нас до себе“.

Цей ланцюжок вже сьогодні небезпечно довгий. Користуючись абсолютною байдужістю „регіоналів“ до українських національних інтересів, російський капітал відверто зазіхає на всі чільні підприємства стратегічних галузей промисловості України – під виглядом допомоги. Бо як же інакше, якщо „українці і росіяни – єдиний народ“?

Тому якщо влада України належним чином не відповість на цю нісенітницю російського Посла, можна очікувати, що Москва піде далі в цьому ж напрямі: мовляв, якщо йдеться про один народ, то чи доцільне існування двох держав?

ЧЕРВЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ

„Гей, там, на горі, Січ іде“

Однією зі злісних вигадок, якими сьогодні, після приходу проросійської Партії Регіонів до влади в Україні, послуговуються українофоби у депутатських і міністерських кріслах, є антиісторична теза про те, нібито Захід і Схід України відрізняються самою ментальністю, первісно глибинним світорозумінням і світовідчуженням, а звідси, мовляв, і вибір двох протилежних ідеологій – проукраїнської і проросійської. І що Схід ніколи не прийме „українського буржуазного націоналізму“ Заходу.

Насправді навіть це тавро „українського буржуазного націоналізму“ було винайдене не в Галичині, а в СРСР і застосоване саме щодо українських патріотів східної, підсоветської України.

Українство Галичини, українське національне відродження цього краю були б неможливі без постійного взорування на національно-визвольну боротьбу українців під царською, відтак – під більшовицькою Росією. Й коли галичани визріли, щоб підхопити прапор цієї боротьби за Україну, то навіть назвами перших масових революційно-українських організацій вони підкреслювали своє генетичне належання до спільного історичного минулого українського народу.

Влітку 1900 року Кирило Трильовський заснував перший осередок молодіжно-спортивного руху „Січ“, а вже через два роки осередків було стільки, що їхні делегати зібралися у Коломиї на свій перший з'їзд. З окремих „Січей“ утворився Український Січовий Союз.

З кожним роком рух зростав і набував популярності. 28 червня 1914 року у Шевченківському Січовому Здвизі в Станиславові взяло участь понад 12 тис. членів „Січей“, „Соколу“, Пласту, Українських Січових Стрільців. До вибуху Першої світової війни вже діяло понад 900 місцевих „Січей“, котрі об'єднували майже 100 тис. „січовиків“.

Загальноукраїнським визвольним духом дихала й „січова“ література – календарі „Запорожець“ і „Отаман“, газети „Січові вісті“ і „Зоря“, що їх редагували й видавали К. Трильовський, Андрій Чайковський, Левко Лепкий, Іван Чупрей та інші ідеологи руху й освічені галичани.

За рік до вибуху війни Український Січовий Союз заснував стрілецьку секцію, в якій молодь набувала військового досвіду. Секція надзвичайно швидко розрослася в місцеві Товариства Українських Січових Стрільців, вже на початку 1914 року їх було 94. З їхніх членів у серпні того року й був зформований Легіон Українських Січових Стрільців, згодом оспіваний в українській поезії за героїзм у боях з російською навалою в Карпатах. Стрілецькі пісні, зокрема знаме-

нита „Ой, у лузі червона калина“, навечно залишилися серед дорогих скарбів нашої загальнонаціональної культури.

...А ми тую червону калину підніmemo, А ми нашу славу Україну гей, гей розвеселимо! ... – ох, як же сьогодні Україна потребує того високого стрілецького духу, тієї непохитної віри!

Пізніше Українські Січові Стрільці були безпосередньо причетні до національно-визвольного Листопадового зриву у Львові в 1918 році і стали головною збройною опорою Західно-Української Народної Республіки.

„Січі“ також розповсюдилися на Буковині і Закарпатті. У 1938-1939 роках саме з Січового руху постала „Карпатська Січ“.

І не лише назва руху нав'язувала до славного загальноукраїнського минулого, до Запорізької Січі: „січовики“ мали однакові однострої, шапки-мазепинки, однакові прапори й малинові стрічки через плече, й самі ці атрибути й їхня популярність в народі швидко поглиблювали національну самосвідомість селянських мас.

Жіноцтво Львова у 1916 році вишило великий січовий прапор з архангелом Михайлом, який тримав у руках щит з галицьким левом, що було знаком єдності Галичини й Наддніпрянщини. Прапор цей 28 жовтня 1917 року посвятив у Розвадові під Львовом Митрополит Андрей Шептицький.

Певна річ, січові стрільці не могли опинитися осторонь революційних подій в Україні 1917-1921 років, утворивши основу армії Української Народної Республіки і хоробрістю у боях заслуживши почесне місце в новітній історії України.

Дослідник становлення і розвитку українських збройних сил Богдан Якимович пише про славетне стрілецьтво: „Легіон Українських Січових Стрільців став першою військовою формацією українців у ХХ ст. Невеликий кількісно, але сильний своїми ідеалами, готовністю до самопожертви в ім'я здобуття Україною своєї державності, за чотири роки Першої світової війни легіон став першорядною бойовою одиницею. Його діяльність була найкращою пропагандою ідей опори на власні сили, збройної боротьби за Українську державу.“

Січове стрілецьтво ширило на західних і східних землях України також ідеї соборності, взаємодопомоги галичан і наддніпрянців, що доведено вже в 1917 році, коли в Києві під керівництвом Євгена Коновальця було зформовано Галицько-Буковинський курінь Січових Стрільців – опору Центральної Ради, який відіграв вирішальну роль у придушенні більшовицького заколоту в Києві у січні 1918 року...“.

П. Ч.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays

by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу

\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

КОРИСТУЙТЕСЯ ЕЛЕКТРОННИМИ АРХІВАМИ

„СВОБОДИ“ www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“ www.ukrweekly.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Треба триматися разом

Останнім часом у пресі з'являються думки про можливий поділ України на дві чи три частини. Така поголоска є мрією „п'ятої колони“ росіян в Україні – поділяй і володй.

Хоч різниця між Донбасом і Галичиною зумовлена історичними обставинами, але ми, українці, навіть не повинні думати, що Донбас і Галичина непримиренно різні.

Ці думки про поділ треба кинути геть у глибину моря. Ми, українці, знаємо, що Україна є від Сяну до Кавказу. Тепер настав критич-

ний час для України, бо наші сусіди лише чекають, щоб розділ стався і вони висунуть свої претензії на українські території.

Треба триматися разом для майбутніх поколінь. Ми не можемо забути, що мільйони українців боролися за свою державу і віддали за неї свої життя.

Україна воскресла після багато років неволі, і ми не можемо віддати її у чужі руки.

Юрій Кравчук,
Вільмінгтон, Делавер

Завдяки „Свободі“ сталося неможливе

Хочу подякувати за дуже потрібну працю, яку Ви робите для всіх українців в світі. В 2008 році я звернулася до Вашої газети про допомогу у справі спадщини після моїх родичів Олександра і Петра Соломків з Чикаго.

Завдяки тому, що Ви опублікували моє звернення, до мене відгукнулося багато людей, особливо я дуже вдячна адвокату Дмитрові Селецькому з США та адвокатові Наталії Кравченко, яка викладає право в Києво-Могилянській академії.

Моя справа була дуже складна, для її вирішення треба було вивчати матеріали з XVIII ст. в архівах

України та Росії. Також хочу подякувати дослідникові історії Сергієві Гребеннікову, котрий співпрацює з адвокатами США і України.

Я ніколи не думала, що для доказів знадобиться навіть царський указ 1738 року. Але ці професіонали зробили, здавалося б, неможливе, і моя спадкова справа була вирішена.

Завдяки Вашій газеті можна не тільки отримувати інформацію і спілкуватись, а й вирішувати багато питань та об'єднуватись з людьми по всьому світі. Хотіла б, щоб мою подяку вашій газеті почули і усі читачі.

Зінаїда Карпець,
Летичів, Хмельницька область

Байройтці злітаються на Союзівку

Голова з'їзду байройтського комітету Ростислав Ратич повідомляє, що байройтський з'їзд відбудеться спільно з гімназистами та таборовиками Берхтесгадену, Карлсфельду, Ляндсгуту та Регенсбургу 13-15 вересня на Союзівці.

Минає 65 літ відтоді, як 1945 року в таборах переміщених осіб заснувалися школи та гімназії, щоб наша молодь могла закінчити своє навчання гімназійною матурою.

Вельми цікаво про молодь у таборах написав референт праці

Пам'ятник катам з НКВД

На Луцькому перехресті біля міста Дубна стоїть пам'ятник, на якому донедавна був напис „Вічна пам'ять тим, хто покоїться тут“. Недавно, після оновлення монумента, на ньому з'явився інший напис: „На цьому місці 26 червня 1941 року прийняли свій останній бій з німецько-фашистськими загарбниками бійці Червоної Армії, співробітники Дубенського райвідділу Народного комісаріату державної безпеки та райвідділу міліції“.

Старший науковий співробітник Державного історико-культурного заповідника в Дубні, письменник Микола Пшеничний розповів, що при облаштуванні пам'ятника відбувся відхід від історичної правди. У вказаному бою вояки Червоної армії участі не брали. Власне, і бою не було. Того дня загін НКВД повертався до Дубна з Рівного, звідки напередодні втік, рятуючись від німецького війська, щоб за наказом свого начальства достріляти у Дубенській в'язниці усіх політичних арештантів. Перед наступом гітлерівців тюремна охорона та енкаведисти вночі розстрілювали через віконечка. Але загинули не всі арештанти, чим було вельми незадоволене обласне начальство у Рівному. Відповідно з'явився наказ – довершити розстріл. Німці перестріли вантажівку з катками, від-

Пам'ятник катам з НКВД біля Дубна, Рівненська область.

крили щільний кулеметний вогонь і за кілька хвилин знищили усіх, хто у ній перебував. Серед убитих був і начальник районного відділу НКВД Яків Винокур. У відповідь не пролунало жодного пострілу.

За нової влади змінюється ставлення до подій Другої світової війни. Відповідно змінюються й написи на пам'ятниках.

Євген Цимбалюк,
Дубно, Рівненська область

вельми шановане.

За прикладом перших матуристів Олександра Леськова, Олександри (Лесі) Храпливої та Марії Монацької, які здали матуру 1945 року, гімназисти студіювали та готувались до наступної матури. Крім навчання, вони знайшли ще час на бурсацькі дискусії, інтелектуальні дебати, спортові змагання, пластове чи сумівське життя, походи на Рерензее, де мандрували закохані, співи з бандурою чи гітарою, курси сальонових танців.

Почалась еміграція, і молодь подалася до інших країн. Деякі гімназисти закінчили університети, почали сімейне життя. Виховуючи дітей в українському дусі, вони посилали їх до Шкіл українознавства, записували до Пласту, СУМ чи інших юнацьких організацій. У прибраних країнах вони включились у вже існуючі українські організації або творили нові. Будували церкви, українські дома, школи, аудиторії, музеї, кредитові кооперативи, інші інституції чи будівлі, допомагали Україні, чим могли.

Для байройтців таборове життя було вельми тяжке, але цікаве. Колишня молодь збирається на зустрічі, бо в серцях вона вічно молода.

Для байройтців це вже буде 18-та зустріч. Тож збирайтеся на з'їзд, щоб пригадати „ці юні дні, дні весни“, бурхливе та невідрадне життя, а часом і приємне. Цього разу байройтці зустрінуться з іншими гімназистами і таборовиками. Це дасть можливість почути про життя, мрії та надії і переживання в інших гімназіях і таборах. Координатором з'їзду став Ігор Сохан. Тож до милої зустрічі!

Ярослав Ликтей,
Вайтсборо, Нью-Йорк

Громада курсів сальонових танців Байройтської гімназії. У першому ряді зліва сидять: Наталія Палідвор, Денис Заяць, Дарія Боднар, Дмитро Ткачук, інструктори – подружжя Гарбергерів, Ірина Бехметюк, Євген Саламаха, Віра Карась, Зенон Войтович; у другому ряді стоять: Степан Яриш, Теодозія Гукевич, Микола Ваць, Лідія Гарасим'як, Адріян Стецик, Славоміра Івахів, Борис Білокур, Надія Ківерчук, Любомир Осада, Лідія Стриженко, Олександра Огарів, Анна Семків, Євген Кулик, Люба Худяк, Дмитро Наливайко; у третьому ряді: Надія Воляник, Богдан Бережницький, Марійка Болонна, Григорій Завадівський, Дарія Зайферт, Володимир Літинський, Надія Добровольська, Богдан Голь, Дарія Заяць, Роман Заяць, Лідія Тупогузова, Володимир Захарій, Мирослава Захаріяевич; в останньому ряді: Олег Біденко, Лариса Біденко, Михайло Герець, Наталія Малинівська, Михайло Белендюк, Зенон Процик, Лариса Палідвор, Любомир Липецький, Ярослав Ликтей, Ольга Леськів, Ігор Заяць, Роман Гаталяк та Іван Наливайко.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Звідомлення Резолюційної комісії

Члени: Д-р Василь Шеремета (голова), Марта Білик, Славко Тисяк, Євген Щерба, Мая Лев, Альберт Качковський, Михайло Луців, Євген Осідач і д-р Мирон Куропась.

1. Тому, що 33-та, 34-та і 35-та Конвенції УНСоюзу ухвалили резолюцію, щоб поставити пам'ятник Патріярхові Мстиславу в Центрі української спадщини на Союзівці протягом одного року після закінчення Конвенції,

І тому, що ці резолюції прийняті Конвенцією і зобов'язують Головний Уряд УНСоюзу,

Вирішено, що 37-ма Конвенція дає директиву Головному Урядові УНСоюзу, як один з пріоритетів, створити фонд, який уможливить практичне здійснення цього проекту.

Було далі вирішено, що 37-ма Конвенція призначить комітет, котрий збиратиме ці фонди та звітуватиме Головному Урядові УНСоюзу.

2. Тому, що офіційні видання УНСоюзу – „Свобода“ і „The Ukrainian Weekly“ – представляють всі сфери діяльності Українського Народного Союзу і є необхідними для нашої організації в ширшій українській громаді,

Вирішено створити Залізний Фонд (Endowment Fund) обидвох видань УНСоюзу, щоб з допомогою цього постійного резервного фонду забезпечити майбутність „Свободи“ і „The Ukrainian Weekly“.

3. Тому, що основна грамота і Статут УНСоюзу репрезентують основні правила Українського Народного Союзу,

І тому, що Конвенція – найвищий законодавчий орган в нашій організації,

І тому, що Конвенція може змінювати Статут що чотири роки,

Вирішено, що Статутова комісія має подати до відома всі пропозиції щодо змін Статуту, включно з авторством тих пропозицій і аргументацією про ті пропозиції, незалежно від того, чи комітет буде рекомендувати специфічні пропозиції, а не інші.

4. Тому, що є потреба заохочувати та підтримувати організування нових членів,

Вирішено, що під час наступної Конвенції Програмова комісія включити дві 15-хвилинні презентації двох найкращих організаторів чотирирічного періоду, щоб учити та інформувати делегатів Конвенції про їхній підхід до своїх успішних продажів.

5. Тому, що час проведення Конвенції обмежений, і потрібно детально перечитати багато звідомлень щоб запевнити дальший добробут організації,

Вирішено, що усі звіти членів Головного Уряду, крім звітів ексекютиви, мають бути вислані усім делегатам мінімум 30 днів перед Конвенцією, щоб даги делегатам досить часу перечитати усі звіти.

Було далі вирішено що протокол цього річчя Конвенції буде розісланий усім делегатам в межах одного року від закінчення цієї Конвенції, і що протокол буде опублікований у „Свободі“ та „The Ukrainian Weekly“ в межах одного року.

6. Тому, що ми, як українська братська організація, маємо обов'язок сприяти любові до нашої української спадщини і культури, організувати і навчати українців, зокрема молодих, передавати їм провідництво та усвідомлювати їх про їхнє етнічне походження та

їхню культурну спадщину,

Вирішено, що ми мусимо продовжувати ті зусилля, котрі розпочаті впродовж минулих чотирьох років, щоб повернути Культурні Курси для учнів 6-8 клас (middle school) та середніх шкіл, подібні до тих, котрі в минулих роках переводили на Союзівці, щоб вчити учнів мови, культури, географії, історії, культури, що відповідає місії Союзівки як Центру української спадщини.

7. Тому, що є необхідно, щоб делегати Конвенції УНСоюзу розуміли і були добре поінформовані про тих, що кандидують на вибрані посади,

Вирішено, що у передвиборіях усі кандидати на вибрані посади мусять зголоситися голові Вибірчої комісії та заявити свою кандидатуру. Вибірча комісія тоді видрукує виборчі бальоти з усіма видрукованими іменами і прізвищами. У виборчі бюлетені також дозволено вписувати імена та прізвища інших осіб.

8. Тому, що Статут – це основні правила Українського Народного Союзу,

І тому, що Конвенція представляє найвищий законодавчий орган в нашій організації,

І тому, що Конвенція може змінювати Статут що чотири роки,

Вирішено, що сучасна Конвенція вибере дев'ятичленну Комісію дослідження Статуту, щоб досліджувати потенційні зміни в Статуті поміж конвенціями. Ми наполегливо рекомендуємо, щоб Екзекутива з цієї Комісії дослідження призначила п'ятичленну Статутову комісію на наступну Конвенцію.

9. Тому, що є потреба заохочувати і сприяти організуванню нових членів,

І тому, що належить уживати усі нові технології, щоб допомогти сучасним і майбутнім членам УНСоюзу з їхніми потребами забезпечення,

Вирішено, що УНСоюз виробить своїм членам додаткові послуги через Інтернет, щоб ті члени могли через Інтернет упоратися з усіма своїми контактами з УНСоюзом, включно з (і не обмеженим до) перевірки свого портфелю забезпечення через Інтернет, та сплачування вкладок через Інтернет.

10. Тому, що є поважне занепокоєння з огляду на сучасні політичні зміни в Україні,

І тому, що сучасні події в Україні становлять поважну загрозу недавньому прогресові демократизації України,

І тому, що Україна є стратегічним партнером у майбутніх інтересах Сполучених Штатів Америки, Канади й Європи,

Вирішено, що Екзекутивний Комітет УНСоюзу негайно скотактується з Президентом США Бараком Обамою, Прем'єр-міністром Канади Стівенем Гарпером, як із усіма членами американського Конгресу і канадського Парляменту, як і з Посольствами України в США і в Канаді, щоб резолютно протиставитися всім антидемократичним зусиллям теперішніх українського та російського урядів, як сучасним правом дозволено.

Було далі вирішено, що Президент УНСоюзу, як і члени Головного Уряду, надалі повинні бути чільними членами постійних делегацій, котрі зустрічаються з урядовими

чиновниками, щоб висловити свою турботу про міцність майбутніх стосунків між США, Канадою та Україною, як сучасним правом дозволено.

11. Тому, що поштова доставка наших видань далі явно недосконала,

І тому, що ми заплатили за відповідні послуги, але недостатньо їх одержуємо,

Вирішено, що Президент УНСоюзу зустрінеться з головним поштмайстером, щоб рішуче запротестувати проти очевидної дискримінації у наданні нормальних послуг нашим виданням, та домогтися негайного розв'язання цієї проблеми.

Було далі вирішено, що якщо ці проблеми будуть продовжуватися, Екзекутивний Комітет має розвідати усі можливі судові позови проти Поштової Служби США.

12. Тому, що діяльність УНСоюзу включає складну взаємодію наших забезпечених послуг і пов'язаних з ними братських пільг,

І тому, що прозорість діяльності нашої організації має першорядне значення у зміцненні довіри,

І тому, що частіші збори і відповідні звідомлення можуть спонукати загальне членство до більшої активності у цій організації,

Вирішено, що Екзекутивний Комітет зустрічатиметься щонайменше один раз на квартал, щоб офіційно обговорити стан організації та пляни, пов'язані з її розвитком.

Було далі вирішено, що звідомлення про такі засідання будуть приготівлені до 30 днів від закінчення зборів, і що скорочені звідомлення будуть опубліковані у наших виданнях.

13. Тому, що організація, яку нині називаємо – Фондація „Спадщина“ на Союзівці має корпоративну структуру, котра буде керувати Центром української спадщини на Союзівці в майбутньому,

І тому, що фундація потребує повно-функціональне правління, щоб робити те, що конечне для розвитку цього Центру української спадщини на Союзівці,

Вирішено, що Екзекутивний Комітет УНСоюзу заохочуватиме Раду директорів Фондації „Спадщина“ Союзівки, щоб вона почала працювати як життєздатна організація.

14. Тому, що, протягом останніх кількох Конвенцій і засідань Головного Уряду відбулося багато розмов про Канаду,

І тому, що канадські закони і правила не дозволяють УНСоюзівці користитися продавати канадцям теперішні популярні продукти,

І тому, що українська громада в Канаді є невід'ємною частиною української діаспори,

І тому, що українська громада в Канаді завжди мала і продовжує мати має нерозривні зв'язки з УНСоюзом,

І тому, що Канада є важлива для мабутності УНСоюзу,

Вирішено, що Президент і Головний секретар будуть співпрацювати з Директором для Канади та усіма канадськими відділовими секретарями, щоб підвищити авторитет УНСоюзу та віднайти відповідний підступ до існуючих продуктів та до розвитку нових продуктів, котрі б відповідали канадським законам і процедурам.

Звідомлення Секретарської комісії

Члени: Євген Осціславський (Відділ 234, голова), Оксана Станько (Відділ 37), Стефанія Майкут (Відділ 238), Грегорі Вон (Відділ 452), Любов Стрілецька (Відділ 10), Микола Філь (Відділ 13), Петро Щерба (Відділ 173), Стефан Вельгаш (Відділ 172), та Анна Бурій (Відділ 402).

Збільшення членства та продажу життєвого забезпечення повинні бути головною метою всіх відділових секретарів УНСоюзу на наступних чотирьох роках. З цим на увазі, подаємо наступні пропозиції:

1. На прохання секретаря, Головна Канцелярія УНСоюзу повинна постачати йому матеріали про продукти забезпечення УНСоюзу, на котрих видрукувані контактні інформації УНСоюзу та на котрих відведено місце для контактних інформацій секретаря. Це познайомить можливих членів з їхніми відділовими секретарями.

2. Усі секретарі повинні намагатися й надалі втримати членів, в яких дозріли вивінувальні (endowment) поліси. Головна Канцелярія УНСоюзу повинна допомагати секретарям в цьому тим, що висилатиме листи про те, як можна ужити фонди з дозрілих вивінувальних грамот для поновного придбання забезпечення. Це дасть

секретарям можливість особисто обговорити з членами ці пропозиції.

3. Щоб краще інформувати публіку про секретарів у їхній околиці, УНСоюз повинен час від часу подавати у „Свободі“ та „The Ukrainian Weekly“ фотографії відділових секретарів та контактні інформації секретарів по регіонах.

4. Головна Канцелярія повинна заохочувати відділових секретарів, щоб вони ставали ліцензованими у своїх штатах. Це не лиш підвищить професійний рівень їхнього підходу до продажів, але й надасть їм правильні свідчення щодо продажів продуктів та ануїтетів УНС.

5. Відділові секретарі повинні використовувати доступні для них ілюстровані програми (софтвер) для продажу життєвого забезпечення, котрі можуть знайти через сторінку УНСоюзу на Інтернеті або на компакт-диску. Головна Канцелярія радо допоможе секретарям вживати ці засоби.

6. Заохочуємо секретарів брати участь у курсах, організованих Головною Канцелярією.

7. Заохочуємо секретарів рекламуватися у церковних бюлетенях. Всі реклами мусять заздалегідь бути схвалені Головним секретарем УНСоюзу.

Привіти на Конвенцію УНСоюзу

Привіти на 37-му Конвенцію УНСоюзу надіслали:

- **Віктор Янукович**, Президент України,
- **Д-р Олег Шамшур**, Посол України до США,
- **Посол Юрій Сергеев**, Постійний представник України до Організації Об'єднаних Націй,
- **Посол Сергій Погорельцев**, Генеральний консул України в Нью-Йорку,
- **Дейвид Петерсон**, Губернатор штату Нью-Йорк
- **Кірстен Е. Гілебранд**, сенатор Конгресу США від штату Нью-Йорк,
- **Кендіс С. Мілер**, член Палати

Представників від штату Мишиген у Конгресі США,

- **Любомир Гузар**, кардинал, Верховний Архієпископ Української Греко-Католицької Церкви,
- **Філарет**, Патріарх Української Православної Церкви Київського патріархату,
- **Константин**, Митрополит Української Православної Церкви в США,
- **Консistorія Української Православної Церкви в США** за підписом Митрополита Константина, Архієпископа Антонія та Єпископа Даниїла,
- **Стефан Сорока**, Митрополит Української Католицької Архієпархії Філядельфії,
- **Лаврентій Гуцуляк**, Митрополит Української Католицької Архієпархії Вініпегу,
- **Павло Хомницький**, Єпископ Української Католицької Єпархії Стемфорду, Нью-Йорк,
- **о. д-р Борис Гудзяк**, ректор Українського Католицького Університету, Львів,
- **Пастор д-р Іван Ковальчук**, Президент Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства,
- **Тереса Дж. Расмусен**, Президент Ради Крайового Братського Конгресу Америки,
- **Світовий Конгрес Українців**, за підписом Президента Євгена Чоля та Генерального секретаря

- Стефана Романова,
- **Український Конгресовий Комітет Америки** за підписом Президента Тамари Олексій та Марії Дупляк, Екзекутивного секретаря,
- **Конгрес Українців Канади** за підписом Президента Павла Грода,
- **Українське Національне Об'єднання Канади** за підписом голови Тараса Підзамецького,
- **Союз Українок Америки** за підписом Голови Маріанни Заяць та Дарії Дроздовської, секретаря,
- **Український Музей**, за підпи-

- сом Голови Управи проф. Ярослава Лешка та Марії Шуст,
- **Д-р Ігор Пасічник**, ректор Національного університету „Острозька академія“,
- **Д-р Сергій Квіт**, Президент Національного університету „Кієво-Могилянська академія“,
- **Кієво-Могилянська Фундація Америки** за підписом д-ра Сергія Квіта, Президента Національного університету „Кієво-Могилянська академія“, і Марти Фаріон, Президента Кієво-Могилянської Фундації Америки.

Виправлення

У списку „Свободи“ від 4 червня під заголовком „УНС вшановує довголітніх секретарів Відділів“ пропущено Михайла Луцева, секретаря 339-го Відділу УНС, і тепер 83-го (з котрим злучився 339-ий), серед тих союзовців, що їх УНСоюз вшанував на 37-ій Конвенції за 25 або більше років активної союзової праці. М. Луців вже працює 35 років секретарем Відділу.

У тому ж списку належало точніше подати, що Микола Бобечко з 102-го Відділу працює для УНС не 60, а 62 роки.

Звідомлення Комісії просьб

Члени комісії: Оксана Тритяк (голова), Доналд Горбатий, Лідія Колодчин, Богдана Пужик і Люба Кеске.

Комісія розглянула 12 прохань та вирішила надати по 500 дол. наступним організаціям і товариствам:

1. Оселі Організації Державного Відродження України (ОДВУ) ім. Олега Ольжича;
2. Товариству допомоги Україні в Каліфорнії;
3. Українсько-Американським ветеранам на спорудження пам'ятника ветеранам у Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі;
4. Українській католицькій школі церкви Непорочного Зачаття у Ворені, Мишиген;
5. Українському-Американсько-

му архівові та музеєві Дітройту в Гемтремку, Мишиген;

6. Українській Федерації Америки в Елкінс-Парку, Пенсильванія;
7. Українському спортовому товариству „Чорноморська Січ“, у Випані, Нью-Джерзі;
8. Українському гуцульському товариству „Черемош“ у Дженкінтовні, Пенсильванія;
9. Українському музеєві в Нью-Йорку;
10. Пластові – Українській Сквартській Організації на вишкільні табори;
11. Спліці Української Молоді Америки (СУМА) на вишкільні табори;
12. Союзіві Українок Америки (СУА), головній канцелярії в Нью-Йорку.

На 37-ій Конвенції Українського Народного Союзу

Президент УНСоюзу Стефан Качарай (другий зліва) з союзовцями від Округу Олбані, Нью-Йорк, (зліва) Радний Микола Філь, Контролер Славко Тисяк, делегат Іван Суховацький. Фото: Рома Гадзевич

Члени Секретарської комісії (зліва): Христина Козак, Оксана Станко, Любов Стрілецька, Леся Оленчук.

На засіданні Резолюційної комісії (зліва): д-р Василь Шеремета, Євген Щерба, Мая Лев, Михайло Луців.

Під час ухвалення резолюцій голосуванням (зліва): Любов Шумило, Василь Стрілецький, Іван Суховацький.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Школа українознавства відзначила 55-ліття

СИРАКЮЗИ, Нью-Йорк. – Українська громада міста 22 травня відзначила 55-ліття Школи українознавства ім. Лесі Українки і закінчення школи матурою п'ятьох 11-клясників. Навчання закінчили Захар Буняк – син Ліди і д-ра Бориса Буняків, Юрій Коваль – син Світлани Біггс, Марко Темницький – син Роми і д-ра Юрія Темницьких, Андріяна Ткачук – донька Марти і Олега Ткачуків, Андрій Троянович – син Валентини і Василя Трояновичів.

У 1954-1955 академічному році в Сиракюзах почали діяти три класи курсів українознавства (32 учні), які провадила учителька-директорка Марія Логаза і учителька Михайліна Величко.

8 жовтня 1961 року двоє учнів вже здавали іспити, а 25 квітня 1964 року здавали матуру 17 учнів (з них – сім відмінників). На кінець першого десятиріччя (від 1964-1965 до 1974-1975) школа вже під назвою Школа українознавства ім. Лесі Українки випустила 57 матурантів.

Від 1974-1975 академічного року до 2010 року закінчив матурою школу 101 учень. Отже, протягом 55 років школа подарувала українству 252 матурантів. Відвідувало її 1,693 учні. А ще ж були неперіодичні класи, учні-екстерни і англомовники.

У навчанні дітей брали участь 911 учителів і сім директорів, зокрема М. Логаза, Ольга Бачинська, о. диякон д-р Мирон Ткач, Микола Дупляк, Ганя Грицик, Леся Фенцор, С. Біггс.

Треба підкреслити, що від 1999 року школа тішиться поповненням не лише учнями з „четвертої хвилі“, але й учителями з України – талановитими й кваліфікованими.

У 2009-2010 академічному році до матуральної іспитової комісії входили голова д-р Іван Гвозда (інспектор-дорадник), заступниця голови С. Біггс, Мирослава Чушак, Анна Перун, Олександр Степанюк.

Усні іспити відбулися 17 квітня, а письмові – 18 квітня. Усі п'ятеро здали іспити на відмін-

но. Батьківський комітет нагородив їх бенкетом, подарунками, похвалами. Головою імпрези була Р. Темницька.

Пропам'ятний прощальний вечір відбувся 22 травня в залі церкви св. Луки в Сиракюзах. У

Випускники Школи українознавства ім. Лесі Українки в Сиракюзах, Нью-Йорк, (сидять зліва): Марко Темницький, Юрій Коваль; (стоять зліва): Андрій Троянович, Андріяна Ткачук, Захар Буняк.

ньому взяли участь як місцеві мешканці, так і гості з віддалених місцевостей, зокрема багато місцевої молоді.

Директорка С. Біггс привітала випускників, їхніх батьків і гостей. Програму вели учні Зоряна Чушак і Олег Грабовий.

Вітали присутніх опікунка кляси Мирослава Чушак і д-р І. Гвозда – від „Рідної школи“. Він окреслив історію Школи ім. Лесі Українки, її велике значення для молоді, громади та цілого українства. Зокрема він заохотив присутніх говорити вдома українською мовою, щоб нею говорили їхні діти, бо якщо пропаде українська мова, пропаде молодь, а з нею – нація.

Д-р І. Гвозда вручив випускникам нагороди від Українського Народного Союзу і підкреслив великі заслуги УНСоюзу у всесторонній опіці української молоді, зокрема тижневика „Свобода“, який постійно інформує громаду про долю українського шкільництва в Америці.

Вітали випускників й оо. Богдан Гедза з Сиракюзів і Роман Малярчук з Рочестеру. Вони також нагородили випускників дарунками.

Залю взірцево прикрасив батьківський комітет. Батьки зустріли випускників в центрі залі, з піднесеними рушниками, щоб під ними могли перейти випускники до почесного стола під звуку маршу оркестри.

Наступною точкою був виступ місцевого молодіжного ансамблю „Одеса“, яким провадить колишня учителька школи Славка Бобецька.

Спільною вечерею та українським національним гимном було закінчено офіційну частину вечора. Після цього усі продовжували розважатися під гру оркестри „Ворони“.

Сиракюзька громада виконує своє патріотичне завдання щодо молоді і України, щоб нові покоління продовжували справу своїх попередників. Цитуючи Юрія Шевельова, варто сказати нашій молоді: „Не шукайте України біля Дніпра, шукайте її також в Нью-Йорку, Лондоні, Харбіні, на заході нашого суходолу. І там її знайдете“.

Іван Гвозда

З'їзд ШКІЛ МІТТЕНВАЛЬДУ
НІМЕЧЧИНА

(Української Реальної Гімназії, Учительської Семінарії,
Торговельної Школи, міттенвальдців)

відбудеться на

СОЮЗІВЦІ

20-21-22 вересня 2010 р.

У програмі:

• Спільна Служба Божа

• Зустрічі кляс • Бенкет-забава з мистецькою частиною.

Просимо замовляти кімнати, (якщо Ви ще цього не зробили)
прямо на Союзівці, телефонуючи на число:

(845) 626-5641

Адреса: Soyuzivka Heritage Center,
216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446, P.O. Box 529

До приємної зустрічі! Гостям раді!

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Союзівка
календар подій 2010 рік

28 червня – 2 липня, „Exploration Day Camp“.

4 – 11 липня, табір „Пташат“, сесія 2.

5 – 9 липня, „Exploration Day Camp“.

4 – 17 липня, танцювальний табір ім. Роми П. Богачевської „Worshop“.

16 – 18 липня, **Фестиваль української культури**

18 – 23 липня, табір спадщини, сесія 1.

18 – 24 липня, „Discovery Camp“.

23 – 25 липня, зустріч батьків і адоптованих українських дітей.

25 – 30 липня, табір спадщини, сесія 2.

25 – 31 липня, спортивний табір Ч. Січі, сесія 1.

25 липня – 7 серпня, танцювальний табір ім. Роми П. Богачевської, сесія 1.

1 – 7 серпня, спортивний табір Ч. Січі, сесія 2.

7 серпня, закінчення спортивного табору Ч. Січі та бенкет. Виступ учасників 1-го танцювального табору ім. Роми П. Богачевської.

8 – 21 серпня, танцювальний табір ім. Роми П. Богачевської, сесія 2.

14 – 21 серпня, клуб „Suzy – Q“.

21 серпня, виступ учасників 2-го танцювального табору ім. Роми П. Богачевської.

22 – 28 серпня, Joseph's School of Dance табір (бальних танців).

30 серпня – 6 вересня, святкування „Дня Праці“.

10 – 12 вересня, зустріч колишніх студентів Зальцбургської гімназії.

13 – 16 вересня, зустріч колишніх студентів гімназій: Байройт, Берхтесгаден, Карлсфельд, Ляндсгут та Регенсбург.

17 – 19 вересня, зустріч КЛК.

20 – 22 вересня, зустріч колишніх студентів Міттенвальдської гімназії.

25 вересня, повідомлення буде.

30 вересня – 3 жовтня, NEMF Конвенція.

8 – 10 жовтня, весілля.

5 – 17 жовтня, весілля.

22 – 24 жовтня, повідомлення буде.

29 – 31 жовтня, „Halloween“ weekend.

6 – 7 листопад, УСЦАК – Конвенція.

12 – 14 листопад, пластова Орликіяда.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road * P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Діє бібліотечний проект „Просвіта“

ЕДМОНТОН. – Товариство українських піонерів Альберти (ТУПА), спільно з Центром українсько-канадських студій ім. Кулів (ЦУКСК) при Канадському інституті українських студій (КІУС) і Центром українського та канадського фолкльору ім. Петра і Дорис Кулів при Альбертському університеті розпочали новий проект під назвою „Просвіта“, що передбачає створення україністичних бібліотек по цілому світу.

Важливу участь у цьому починанні беруть Альбертська фундація збереження української спадщини, приміщення якої були використані для сортування і пакування книг, а також Фонд катедр українознавства у Гарварді, Українсько-канадське товариство взаємодопомоги Едмонтону та відділ міжнародних зв'язків Альбертського університету.

Стимулом для даної акції стала проблема, що все виразніше постає перед українцями Канади: що робити з бібліотеками організацій і приватних осіб, які переважно складаються з україномовних книг, яких уже ніхто не вживає і які з часом втрачаються? Велика частка цих книг нині становить лише наукове зацікавлення, і це є ще одним обмежуючим фактором для зберігання тисяч давно надрукованих книг.

Отже, після двох років попередніх робіт перші партії книг були відіслані в кінці осені 2009 року до Торонтського та Колумбійського, Нью-Йорк, університетів; Міланського університету, Італія; Ганкукського університету міжнародних студій в Сеулі, Південна Корея; Національного університету „Острозька академія“, Державного університету ім. Миколи Гоголя в Ніжині; Центру канадських студій ім. Рамона Гнатишина при Чернівецькому національному університеті ім. Юрія Федьковича. Додаткові шість пачок були також відіслані до Педагогічного коледжу при Львівському національному університеті ім. Івана Франка та Центру сприяння освіті інвалідів слуху при Львівській школі Марії Покрови для глухих дітей. Загальна вага відісланих книг склала понад 3,000 кілограмів, а весь проект обійшовся в 20 тис. дол.

За практичним здійсненням проекту наглядали Ярс Балан від ТУПА й ЦУКСК та Марія Лесів і Линьен Павлюк від фолкльорного центру ім. Кулів. Д-р Сергій Ціпко, голова Ініціативи з діаспорних студій при КІУС, разом з студентами фолкльорної програми Альбертського університету займався каталогуванням більшої частини книг, які були відіслані до університетів у Північній Америці й Південній Кореї. Безцінну добровільну допомогу надали Іван Стадник, Мирон Лагола, Валерій Полковський, Андрій Черневич, Петро Мельницький, Джордж Скот та Біл і Мішел Трейсі. Протягом кількох місяців вони збирали, сортували й пакували книги, які надійшли зі збірок приватних осіб і організацій, зокрема колишньої бібліотеки Інституту св. Івана в Едмонтоні, Музею отців-василіян в Мондері (Альберта) та Українсько-канадського архіву-музею Едмонтону. Інші книги надійшли з персональних збірок Івана Стадника і Я. Балана.

На наступному етапі проекту

Координатор проекту Ярс Балан з упакованими книгами для України.

„Просвіта“ плянується розбудова бібліотек з Канадіани в українських університетах, що вже мають програми з канадських студій, а також поповнення збірок з діаспорних студій та заповнення прогалів в існуючих книгозбірнях Канади.

Я. Балан з Центру українсько-канадських студій ім. Кулів при КІУС у квітні провів три дні в Національному університеті „Острозька академія“, де за сприяння д-ра Валерія Полковського зустрівся з викладачами і студентами та прочитав кілька лекцій у відділі чужоземних мов про свій досвід у ділянці літературно-художнього перекладу.

Я. Балан також ознайомився з діяльністю Інституту дослідження української діаспори, який очолює проф. Алла Атаманенко. 22 квітня в університеті відбулося відкриття Центру канадознавства (директор д-р В. Полковський), метою якого є дослідження суспільно-політичного устрою Канади, її економічної системи, мовної політики, канадського варіанту англійської і французької мов, університетської системи, культури, літератури та підприємницьких можливостей між Канадою й Україною.

Завдяки започаткованому в Едмонтоні проекту „Просвіта“, у січні академія отримала майже 1,200 кілограмів виданих в еміграції книг, багато з яких було опубліковано в Канаді і які є бібліографічними раритетами. Нині готується до відіслання друга партія книг до Острога та інших університетів, а також мікроплівок з українсько-канадськими періодичними виданнями до кількох академічних установ в Україні.

Під час перебування в Острозі Я. Балан відвідав два музеї, присвячені письменникові Уласові Самчукові (1905-1987), в Рівному і в селі Телявки, в якому відомий письменник провів свою молодість. Завдяки старанням Оксани та Ярослава Соколиків з Торонто, літературна спадщина У. Самчука добре збережена. Острозький університет нині готує передрук його романів, а літературний музей Рівного опублікує серію видань про його життя та друзів.

КІУС

УКРАЇНА-ШВЕЦІЯ на перехрестях історії (XVII – XVIII століття)

ВИСТАВКА ТРИВАТИМЕ ДО 31 ЖОВТНЯ 2010 р.

Булава Гетьмана Пилипа Орлика.
Муниципальна бібліотека
м. Лінчолінг, Швеція

Виставка *Україна-Швеція: на перехрестях історії (XVII-XVIII століття)* без перебільшення стане найвагомим українським міжнародним музейним проектом за 20 років незалежності.

— Т. Г. Кохан
Заступник Міністра
Культури і Туризму України

Заплянуйте екскурсію групою, щоб оглянути цю надзвичайну виставку. Просимо замовляти екскурсію заздалегідь на літо і осінь 2010 р.

Учні розглядають обкладинку Євангелії, видано коштом Гетьмана Мазепи

Екскурсії (10 осіб або більше)

Дорослі – 9 дол., студенти (з посвідченням) та емерити – 7 дол., члени – 5 дол., діти і школярі – \$3.

Для того, щоб замовити екскурсію, телефонуйте до музею на число 212.228.0110, або пишіть електронно edu@ukrainianmuseum.org

Запрошуємо оглянути виставку також індивідуально. Вступ: дорослі – 8 дол., студенти (з посвідченням) та емерити – 6 дол., діти до 12 років та члени – безплатно.

Щедрість спонзорів уможливили цю виставку, а також інші програми Музею.

Підтримуйте працю Музею
Вашими датками!

Український Музей

222 East 6th Street
New York, NY 10003
T: 212.228.0110 F: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Години музею:
від середи до неділі
11:30 ранку – 5:00 по пол.

Soyuzivka Heritage Center 2010 Summer Programs

Memorial Day Weekend: Start the summer with a bash! **May 28-30**
Seniors' Week: Come meet old friends and meet new ones! **Jun 13-18**
Father's Day: Honor the men in your life! **Jun 20**
July 4th Weekend: Celebrate America's independence! Dancing, friends & fun! **Jul 3-5**
Ukrainian Cultural Festival: Ukrainian delicacies, stage performances, exhibits! **Jul 16-18**
Adoption Family Weekend: Join with others who have adopted from Ukraine! **Jul 23-25**
Miss Soyuzivka: Witness the crowning of Miss Soyuzivka 2010! **Aug 14** **Club SuzyQ:** Join the fun! **Aug 14-21**
"Rusiana for Soyuzivka": Fundraising Gala Banquet & Ruslana New Show! **Aug 20-21**
Labor Day Weekend: Say Farewell to summer! **Aug 31-Sep 6**

Tennis Camp

Ages 10-18
 \$ 725 UNA member
 \$ 775 non-UNA member
 Intensive tennis instruction & competitive play
 Limited to 45 students
 Directed by George Sawchuk
 Jun 20- Jul 1

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Academy Workshop

Ages 16 & up
 \$950 UNA member
 \$1000 non UNA member
 Vigorous 2 week dance training
 Intermediate & advanced dancers
 Stage performances at Cultural Festival
 Jul 4-17

Tabir Ptashat

Ages 4-6
 Plast Ukrainian-language
 day camp for little campers
 Session 1 - Jun 27- Jul 4
 Session 2 - Jul 4 - 11

Exploration Day Camp

Ages 7-10
 \$ 150 @ week @ child or
 \$30 @ day/@ child
 Five hours of fun, outdoor activities!
 Session 1 - Jun 28 - Jul 2
 Session 2 - Jul 5 - 9

Ukrainian Heritage Day Camp

Ages 4-7
 \$200 child staying on premises
 \$250 child staying off premises
 Day care program designed to instill pride in our
 Ukrainian heritage through song, dance, arts & crafts
 Session 1 - Jul 18 - 23
 Session 2 - Jul 25 - 30

Discovery Camp

Ages 8-15
 \$400 UNA member / \$450 non UNA member
 \$300 UNA member / \$350 non UNA Member if
 a child sleeps with the parent on premises
 Sleep-away camp filled with outdoor activities,
 sports, arts & crafts designed to enhance
 the Ukrainian cultural experience.
 Jul 18 -24

Chornomorska Sitch Sports School

Ages 6-17
 \$405-Weekly \$210-Daily
 41st Annual sports camp run
 by the Ukrainian Athletic-Educational Association
 "Chornomorska Sitch". Focus on soccer, tennis,
 volleyball and swimming
 & is perfect for any sports enthusiast.
 Contact Marika Bokalo at (908) 851 - 0617

Session 1 - Jul 25 -31

Session 2 - Aug 1-7

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Camp

Ages 8-16
 \$1050 UNA member / \$1100 non UNA member
 Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych
 (daughter of Roma Pryma Bohachevsky
 Expert instruction- beginning, intermediate
 & advanced students
 Each camp ends with a grand recital,
 Attendance limited to 60.
 Session 1 - Jul 25 - Aug 7
 Session 2 - Aug 8 - 2

For more information & camp
 applications call:

845-626-5641

or check out our website:

www.Soyuzivka.com

*Мрієте стати домовласником або бажаєте перефінансувати існуючу позику?
Тепер найкращий час! Ціни на нерухомостях падають, а відсотки
та умови на мортгеджах найвигідніші у Кредитівці*

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

4.25%*

**7-ми річний змінний
відсоток
28 річний термін**

Звертайтеся до нас - ми готові Вам допомогти!

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951!

Головне бюро:

108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Філії:

6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938 Fax: 845 626-8636
226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097
32-01 31 Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458
225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990 Fax: 631 867-5989

Поза Нью Йорком телефонуйте безкоштовно: 1-888-SELFREL

Відвідайте нашу електронну сторінку: www.selfreliancenyc.org Е-пошта: info@selfreliancenyc.org

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

* Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без
нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення
позички; 336 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.09 в перших 7-ох
роках.

Визначені стипендіяти Товариства української мови

ЧИКАГО. – Товариство української мови ім. Шевченка щороку виділяє фонди на стипендії для здібних студентів, які вивчають україністику – мову, літературу, історію чи культуру, і походять з неможливих родин.

В 2009-2010 академічному році було надано стипендії Оксані Семенюк та Іванові Логвинові, які навчаються в Національному університеті „Острозька академія”. Через Міжнародний благодійний фонд „Смолюскі” було надано стипендії Анні Ковальчук (Львів), Наталії Швидкій (Київ), Анні Раценко (Київ), Наталії Кривій (Львів) та Олександрі Якименко (Київ).

В цьому році було вирішено надати спеціальну стипендію-нагороду для студентки Вікторії Джуги з „North Port High School” на Флориді, яка написала зворушливий есеї на тему „Голодомор 1932-1933 років” за розповідями своєї бабусі. В. Джуга народилася в Рівному і приїхала до Америки 15 років тому.

Протягом 10 років стипендіями товариства були студенти з різних областей України, які вчилися у вищих навчальних закладах Києва, Львова, Острога, Харкова, Кіровограда, Дніпропетровська, Тернополя, Миколаєва, Хмельницького і Луганська.

Нещодавно надійшов лист від стипендіятів в Острозькій академії, які пишуть:

„Ми, студенти Острозької академії, просимо прийняти подяку за безкорисливу допомогу, яка дає нам, соціально незахищеним студентам, можливість здобути вищу освіту і забезпечити гідне майбутнє. Низький уклін людям, котрі не забувають про студентів та усіма силами допомагають їм здобувати знання, щоб вивести нашу державу зі скрутного становища”.

Віра Боднарук

Стипендіятки Товариства української мови ім. Шевченка Наталія Крива зі Львова (зліва) і Анна Раценко з Києва.

Концерт-речиталь учнів відбувся в Парамусі

ПАРАМУС, Нью-Йорк. – 3 червня в галерії „Стайнвей” відбувся концерт фортепіанової музики учнів музичної школи з нагоди закінчення навчального року. Організатором його була директор школи Меліса Менінг, (з дому – Уліта Ольшанівська), яка вчить гри на фортепіані вже 30 років. В додатку до лекцій гри на фортепіані, вона є диригентом церковного хору, де також грає на органах під час Літургії.

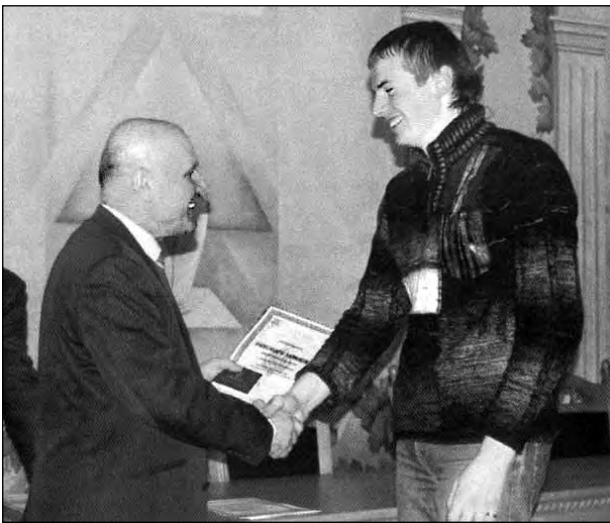
На концерті-речиталі 17 учнів виконали твори класичних і сучасних композиторів. Троє учасників речиталю були з класи Дори Гоман (Ольшанівської), яка бере участь в речиталю „Менінг-школи”. М. Менінг подарувала кожному виконавцеві троянду і вручила свідоцтва про рік навчання.

М. Менінг була ученицею Дарії Каранович в Українському музичному інституті, продовжувала студії музики в школах Нью-Йорку та університеті Монклер, Нью-Джерсі.

Божена Ольшанівська

Вчительки музики Меліса Менінг (зліва) і Дора Гоман з учасниками концерту.

Ректор Національного університету „Острозька академія” д-р Ігор Пасічник вручає посвідчення про надання стипендії студентові факультету міжнародних відносин Іванові Логвинові.

Програми гри на бандурі й хорового співу

Курс гри на бандурі

7 – 21 серпня 2010 р.
Цей двотижневий курс зосереджений на більш ніж семигодинному щоденному навчанні групи в таких ділянках: техніка гри на бандурі, історія бандури, соло і групова гра та спів, виклади музики та елементарна теорія музики (за потреби). Цей курс призначений для підлітків (12 років і старших) та дорослих будь-якого віку.

Гурток гри на бандурі для дітей

7 – 14 серпня 2010 р.
Цей однотижневий гурток охоплює основи гри на бандурі та історії бандури. Учасники ознайомляться зі грою й співом у гурті, викладами музики та елементарною теорією музики (за потреби). Цей гурток призначений для дітей у віці 9-11 років.

Гурток української духовної музики

11 – 15 серпня 2010 р.
Цей чотириденний гурток дає змогу співати духовні твори українських композиторів-майстрів та надасть практичні поради для церковних хористів, дяків і диригентів щодо загальних ділянок церковного співу. Прослухові лекції відкриють безліч прихованих аспектів традиції духовної музики. Даний гурток призначений для старших підлітків (у віці 15 років і старших) і дорослих будь-якого віку.

Гурток українського хорового співу

15 – 21 серпня 2010 р.
Цей однотижневий інтенсивний і приємний гурток під керівництвом Анатолія Авдієвського приділить основну увагу співові й виконанню української народної музики. Учасники візьмуть участь у різних ансамблях і приватних заняттях. Цей гурток призначений для старших підлітків (у віці 15 років і старших) та дорослих будь-якого віку.

ПРОГРАМИ ГРИ НА БАНДУРІ Й ХОРОВОГО СПІВУ

7—21 серпня, 2010р.

Оселя „Всіх Святих” - Емлентон, Пенсильванія

ОСОБЛИВІ ГОСТІ-ВИКЛАДАЧІ З УКРАЇНИ

Олег Махлай
Музичний Керівник

Анатолій Авдієвський
Герой України, художній керівник і головний диригент усевітньо відомого Національного заслуженого українського народного хору ім. Григорія Верьовки

Володимир Войт, мол.
Заслужений артист України, бандурист, соліст Національного заслуженого академічного українського народного хору України ім. Григорія Верьовки

За додатковою інформацією та для реєстраційних пакетів, будь ласка, відвідайте www.bandura.org/bandura_school.htm або зв'яжіться з Анатолієм Мургою, адміністратором "Кобзарської Січі", телефоном на 734.953.0305 чи електронно на ks@bandura.org.

РЕЄСТРАЦІЙНІ ФОРМИ МАЮТЬ БУТИ ОТРИМАНІ ДО 15 ЛИПНЯ 2010 Р.

Святкові події на оселі Спілки Української Молоді

Злет Спілки Української Молоді

ЕЛЕНВІЛ, Нью-Йорк. – 51-ий злет Спілки Української Молоді (СУМ) відбувся на оселі Крайової управи 29-30 травня. На злет прибули 380 сумівців з осередків в штаті Нью-Йорк – Бінггемтону, Бафало, Говшену, Нью-Йорку, Йонкерсу, в штаті Нью-Джерзі – Випані, Джерзі-Ситі, Ірвінгтону, Пасейку, а також Балтимору (Мериленд), Бостону (Масачусетс), Гартфорду (Коннектикат), Клівленду (Огайо), Монреалю, Філядельфії.

Гасло злету було „Доки живеш – мрій і шукай“. Підготували та провели злет осередки з Балтимору та Філядельфії. Впродовж навчального року сумівці опрацьовували матеріали тем, поданих Світовою управою СУМ, вивчали вірші, писали та готували хроніки роїв. Протягом двох днів вони брали участь у конкурсах знання і слова, роїв (групові змагання у вигляді теренової гри) а також у спортивних змаганнях з бігу, скоку у далечінь, естафети, кидання кулі та диску. Відбулися міжосередкові змагання з копаного м'яча та відбиванки.

Учасники злету взяли участь у конкурсі мистецтва, під час якого представили танець, пісню

чи монтаж, присвячені цьогорічним темам.

Увечері відбулася ватра, яку майстерно провів Ігор Мірчук. Були також конкурси для наймолодших учасників злету – суменят.

30 травня було вручено нагороди всім, хто найкраще змагався. Серед молодшого юнацтва друге місце посіли Маріянка Пилипів з осередку Випані та Олександр Грицковян з Філядельфії, першункою злету серед молодшого юнацтва стала Оксана Бігун з осередку Говшин.

Серед старшого юнацтва найкращими були Марта Віслоцька з осередку Йонкерс (перше місце) і Соломія Пилипів з осередку Випані та Роман Кукіль з осередку Йонкерс – друге місце.

Найбільшу кількість точок набрали осередки Філядельфія – перше місце, Говшен – друге, Йонкерс – третє місце. Сумівці розїхалися до своїх осередків, готові до літніх таборів на оселях в Еленвілі, „Барабу“, „Хортиця“, „Холодний Яр“ та „Київ“.

Освячення пам'ятників Героям України

30 травня, у День пам'яті, відбулося освячення пам'ятників на оселі Крайової управи Спілки Української Молоді (СУМ) в Еленвілі, Нью-Йорк.

Єпископ Павло Хомницький освячує пам'ятники Героям України.

У 1962 році на оселі було споруджено пам'ятники Героям України роботи відомого українського скульптора та воєнка Української Повстанської Армії Михайла Черешновського, за фінансової підтримки громадських організацій Українського Визвольного Фронту. Поряд постали погруддя Головного отамана Української Народної Республіки, голови Директорії Симона Петлюри, основоположника та першого голови Організації Українських Націоналістів Євгена Коновальця, Головного командира УПА Романа Шухевича та голови Проводу ОУН Степана Бандери. Ці погруддя були виготовлені з гіпсу і з плином часу необхідно було зробити їх реставрацію.

Крайова управа СУМ в Америці створила комітет з збереження пам'ятників і провела акцію збір фондів для їх відновлення. На цей заклик відгукнулися різні українські державницькі організації, кредитові установи, сумівські осередки та сумівці. Головним жертводавцем є Федеральна кредитова кооператива „Самопоміч“ у Нью-Йорку, яка виділила 15 тис. дол. Нові погруддя було вилито з бронзи.

Церемонія освячення пам'ятників відбулася після Служби Божої. Члени 15 осередків СУМ США та Канади, а також гості зібралися на площі. Єпископ Павло Хомницький відправив Богослуження та освятив погруддя українських героїв. Було покладено квіти до пам'ятників. З вітальним словом до присутніх звернувся голова Крайової управи СУМ Андрій Бігун, голова комітету з збереження пам'ятників Аскольд Лозинський, представник Українських Державницьких Організацій в Америці Богдан Гаргай.

Оксана Бартків

Представники осередків-переможців змагань (зліва): Говшен (Нью-Йорк), Філядельфія, Йонкерс (Нью-Йорк).

Переможці змагань молодшого юнацтва (зліва): Маріянка Пилипів, Олександр Грицковян, Оксана Бігун.

Учасники 51-го злету Спілки Української Молоді в Еленвілі, Нью-Йорк.

Фото: Тарас Гнатишин

Фестиваль Української Культури на Союзівці

**16-18
липня
2010**

під патронатом Посольства України в США і під спонсорством Української Народної Фундації

Спеціальні гості з України—

Тайдамаки

‘Козак Рок’ Спектакль-Шоу – субота 9:00веч.

3 дні концертів народних танців і співу
БАЗАР народної промисловости
смачні страви

Концерти на головній сцені:

- Школа Народного балету ім. Роми Прийми Богачевської Н.Й.
- Інеса Тимочко Декайло-скрипаль
- Капеля Бандуристів Канади
- Людмила Фесенко-сопрано
- Народний ансамбль Танцю ‘Купало’ -Едмонтон Канада
- Сергій Побединський—гітарист
- Валерій Жмуд-скрипаль
- Олег Чмир –тенор

Власні концерти в аудиторії ‘Веселка’

- Капеля Бандуристів Канади –Торонто в суботу 12:00 пол.
- Хор “Думка” – Нью-Йорк в неділю 12:00 пол

‘Пивна палатка’ BEER GARDEN
цілоденні виступи різних оркестр— ЗРАДА
* GRIM * Liquid Gypsies * Світанок *
KINDERHOOK CREEK

ЗАБАВИ-ТАНЦІ по концертах в п'ятницю і суботу з орк. ‘GRIM’ і ‘ЗРАДА’

НЕДІЛЯ — ‘День Родини’

216 FOORDMORE Rd.,
KERHONKSON, NY 12446
845-626-5641 * www.soyuzivka.com
Тільки 2 години з міста Нью-Йорку
203-274-5579 за інформаціями для
продавців
Prohibited-Campfires, camping tailgating

Special festival room rates:
Toll free: 888-9HUDSON and
shuttle bus

Вступ—3-денний \$30
П'ятниця \$10; діти до 10-\$5 ;
Субота \$25, діти до 10-\$10; Неділя \$5
VIP Паркування на Союзівці -\$20
(FIRST COME, FIRST SERVE) АБО БЕЗПЛАТНЕ паркування
з автобусним перевозом

Музичні вечори в Національному заповіднику „Софія Київська“

КИЇВ. – 22 травня в музеї „Хліб-ня“ Національного заповідника „Софія Київська“ відбувся музичний вечір. Заступник головного редактора Українського радіо (УР) Тамара Колотиленко запросила шанувальників музичного мистецтва послухати концерт тріо бандуристок академічної оркестри народної та популярної музики УР, лавреатів Міжнародного конкурсу бандуристок – Народної артистки України Тетяни Маломуж, Заслуженої артистки України Ольги Черній та артистки Катерини Коврик.

Знайомі мені імена, бо рік тому ми займалися їхньою поїздкою до США на запрошення Представника України в ООН Посла Юрія Сергєєва на концерти в середовищі української діаспори, зокрема в Школах українознавства при Українському Конгресовому Комітеті Америки, зокрема в Нью-Йорку, Вашингтоні, Випані, Нью-Джерсі.

Українська народна пісня „Гандзя“ полилася у супроводі бандур, змушуючи забути всі лихоліття. Відтак була ще одна жартівлива українська народна пісня – „Ти до мене не ходи“.

Т. Колотиленко, коли змовкли оплески, оголосила: „У нас в гостях директор Національного науководслідного інституту українознавства професор Петро Кононенко – великий шанувальник української народної пісні, аматор виконання пісень на бандурі!“

Професор П. Кононенко розповів, що під час розкопок на Чернігівщині археологи виявили незнаний музичний інструмент, якому 15-20 тисячоліть. Наука стверджує, що прадавній українській народній пісні „А ми просо сіяли“ – 5,000 років. Це свідчить про могутній талант українського народу.

Тріо бандуристок – Народна артистка України Тетяна Маломуж, Заслужена артистка України Ольга Черній та артистка Катерина Коврик.

Т. Колотиленко оголосила виконання а-капела двох українських народних пісень в обробці Івана Тараненка – „Сухая верба“ та „Порізала пальчик“. Потім прозвучала пісня „Іване, Івашеньку“ в обробці Василя Триліса. Оплески викликала лемківська народна пісня „В зеленім гаю“.

Т. Колотиленко продемонструвала можливості бандури як ансамблевого інструмента. Вона запросила на сцену Заслужену артистку України Діану Агратіну (скрипка), Оксану Венгер (віолончель), Олексія Коломойця (баян), Олександра Береговського (ударні інструменти), а також виконавця на багатьох духових інструментах Олесь Журавчак. Вони виконали твори Євгена Доги „Кодри“, Олексія Чухрая „Потрійний козачок“ та Василя Попадюка „Українська фантазія“.

Т. Колотиленко відзначила, що 1960-1970-ті роки були золотим добою розквіту таких пісенних талантів, як незабутні Олександр Білаш, Платон Майборода, справу яких успішно продовжує Ігор Поклад. Як данину цій золотій сторінці української пісенної культури, вона запропонувала своєрідний бльок, у якому прозвучали твори О. Білаша, Ігоря Білозора, І. Поклада. У виконанні цих творів чудово, інколи сумовито звучав голос К. Коврик. Так само майстерно прозвучали у виконанні бандуристок твори Анатолія Горчинського, Василя Михайлюка та І. Поклада.

П. Кононенко з нотками тривоги у голосі говорив, що сьогодні є кому шматувати Україну, але є сьогодні й прекрасне тріо бандуристок, які своїм мистецтвом об'єднують Україну.

Іван Пасемко

У фільмах ожило „розстріляне відродження“

ЛЬВІВ. – 16-17 травня у Львові та Рівному відбулися презентації документальних фільмів „Повернення після життя“ та „Безсмертя“ про одного з найвідоміших представників покоління „розстріляного відродження“, уродженця села Більче на Рівненщині, письменника Валер'яна Поліщука. Ці творчі роботи, автором та режисером яких

став письменник та кіномитець Зіновій Суходуб зі Львова, знято на основі архівних матеріалів, уривків з недавно віднайдених щоденників В. Поліщука.

Завдяки цим фільмам знову перед сучасниками постала драматична доля талановитого і доволі плідного (понад 40 книг за 40 років життя) письменника 1920-их

початку 1930-их років В. Поліщука (1897-1937). Заодно оживає доля цілої генерації українських митців, що увійшла в історію як покоління українського „розстріляного відродження“. В. Поліщука заарештували і засудили до розстрілу за горезвісною справою ч. 103010/37, через яку пройшов цвіт української нації – Микола Зеров, Микола Куліш, Лесь Курбас, Валеріян Підмогильний, Клим Поліщук.

Що стосується автора та режисера

представлених фільмів З. Суходуба, то він є родичем В. Поліщука. І вже давно досліджує літературний процес 1920-их-1930-их років. Упорядкував шість книг творів В. Поліщука. Низка його публікацій присвячена постатям Павла Тичини, Миколи Хвильового, Олександра Довженка, Василя Симоненка, Івана Світличного, Ліни Костенко. Написав 25 історико-краснознавчих нарисів. У 2001 році створив науково-популярні телевізійні фільми про козацьку „За волю України“ та „Поле нашої пам'яті“.

Євген Цимбалюк

Автор та режисер документальних фільмів „Повернення після життя“ та „Безсмертя“ Зіновій Суходуб.

LVIV EXPRESS

PARCEL SERVICES

111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів	ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів	ДОЛЯРИ Пересилка і доставка	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
--	--	---	---

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусії, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачкії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пакочок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

Відбулась прем'єра балету „Княгиня Ольга”

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – 29 травня у Дніпропетровському академічному театрі опери і балету відбулась прем'єра балету „Княгиня Ольга” на музику видатного українського композитора Євгена Станковича – хореографічне сказання-оповідь у двох діях та восьми епізодах.

Перед прем'єрою на прес-конференції композитор розповів, що музику до цього балету він написав ще 30 років тому на прохання славетного діяча Київської Опери Степана Турчака. У Києві 1980 року було поставлено балет на лібрето Анатолія Шекери, але інакше, ніж у Дніпропетровську за задумом хореографа Заслуженого артиста України Олега Ніколаєва. Балет „Княгиня Ольга” не сходив з київської сцени протягом 10 років, на його основі був знятий кінофільм.

Про праслов'янську княгиню Ольгу пересічно-українцями відомо небагато.

Походила вона, начебто, з селян, але красуню запримітив син Рюрика – Ігор. Коли деревляни полонили і стратили Ігоря, Ольга, яка успадкувала київський престол до того часу, поки змужніє син Святослав, жорстоко помстилася за смерть чоловіка.

Покняживши 10 років, Ольга надумала йти військовим походом на Константинопіль, де її охрестили у християнську віру, змінивши її ім'я на Олену. Вона залишилася християнською самотницею аж до смерті у 969 році. Язичником був і її син Святослав, а от онук Володимир і сам був охрещений греками у Херсонесі в Криму, і увесь свій народ охрестив у 988 році.

Ці історичні перипетії покладено в основу балету. Але змінено фабульну концепцію лібрето вистави: раніше вона була народно-побутовою (Ольга до зустрічі з Ігорем кохалася з сільським парубком, багато музики було присвячено батальним сценам), тепер же вистава претендує на психологічність, з основним акцентом на віру й Церкву. Саме тому первинну музику балету доповнено фінальною молитвою, написаною Є. Станковичем в інший час як окремих псалом у складі ораторії. Для підвищення сценічної енергетики частково використано музику з написаного цим же композитором балету „Вікінги”.

Народний артист України, лавреат Національної Шевченківської премії, Герой України Є. Станкович – це симпатичний україномовний українець, людяний і дотепний, часом серйозний, а часом жартівливий. Найбільше він ушавився Третьою камерною симфонією, яку ЮНЕСКО включило до реєстру найкращих

музичних творів сучасності. Кілька зауважень до вистави. Перш за все, щодо символіки імені „Ольга”. Було канонізовано (значно пізніше) і названо „рівноапостольною” язичницю Ольгу, а не Олену, як її було наречено при хрещенні. Таким же „рівноапостольним” було канонізовано і князя Володимира.

Дніпропетровські постановники балету на це не звернули уваги й пішли ще далі. Орієнтуючись на глобальні зміни у політичному житті України, що відбулися протягом 100 днів президентства Віктора Януковича, перед початком вистави на сцену виходить ведуча і виголошує: „Свята княгиня Ольга є покровителькою мудрих політиків та економістів!”, Зрозуміло, це промовляється російською мовою.

Але балетними засобами неможливо передати бюджетний дефіцит, інфляцію та щоденні зміни курсу гривні та інші висліди дій „мудрих правителів”.

Надто прямолинійно протиставлено християнство і язичництво, з симпатіями, зрозуміло, до першого. Зображення дохристиянських слов'ян неорганізованими дикунми не відповідає історичній правді. Саме завдяки високому рівню організації слов'ян первинної княжої доби були можливими і об'єднання окремих князівств у єдину державу, і будівництво міст, і опір кочівникам (хоч і не завжди успішний), і організація ерархічності влади, і визначення принципів спадковості влади та ін.

Звертає увагу відсутність у хореографії будь-яких народних українських елементів, хоч композитор, як він це підкреслював в інтерв'ю, в музиці дещо використав українську мелодійність. На щитах візантійських воїнів зображено величезні двоголові орли – символ Російської імперії та нинішньої Російської Федерації.

По-третє, я погоджуюся із зауваженням деяких фахівців: „На прем'єрі хореографія не дотягала до музики”.

Постановники убачають причину хрещення Ольги в тому, що вона „завстидалася” надалі проливати кров своїх підлеглих. Це у 65 років у неї зародилося сумління? Хто в це повірить? Але ж коли цю „літню жінку” греки (актори) починають підкидати і мотати в повітряних кульбітах, зображуючи процес „Водохреща”, глядач з переляку втягає голову у плечі: а що як кісточки старенької княгині розсіпляться! Однак, ситуацію рятує те, що Олені Печенюк, виконавиці ролі Ольги, лише 20 років.

Хрещення княгині Ольги греками – сцена з балету „Княгиня Ольга”.

Сцена, коли Ольга ногою штовхає величезну фігуру Перуна і та з гуркотом завалюється на землю, виглядає надто примітивним художнім засобом. Перуна скинули лише тоді, коли хрестив Русь її онук князь Володимир.

Виставу готували хореограф О. Ніколаєв, хормайстер Валентин Пучков-Сорочинський, диригент Юрій Пороховник. Танцювали О. Печенюк, Віктор Рогачов, Дмитро Омельченко, Сергій Бадалов.

Сценографію розробила молода театральна художниця, випускниця Дніпропетровського театрально-художнього коледжу Дарина Біла. Її ж – ескізи сценічних костюмів.

Говорячи про особливості музики до цього балету, постановники характеризували її як „жорстку, часом нещадну за характером”.

Саме такою була й сама княгиня Ольга, перша християнка, яку в Європі називали „праматір'ю князів руських”.

Володимир Єфимов

На прес-конференції Дарина Біла та Євген Станкович.

Київську княгиню Ольгу в Константинополі зустрічають воїни з двоголовими орлами на щитах.

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

Шановні дописувачі!

Порівняно невеликий обсяг тижневика і значне число пропонованих редакції матеріалів змушує звернутися до Вас з проханням надсилати до публікації тексти листів обсягом не більше, ніж 500 слів, тобто три-чотири сторінки машинопису, через два інтервали. Редакція залишає за собою право скорочувати довгі тексти і виправляти їх згідно з чинним правописом. Просимо утримуватися від відступів від обраної теми для опису сторонніх щодо неї питань.

Фотографії просимо надсилати лише в додатку до листа, даючи їм назви, які зазначені в тексті. Назва фотографії і підпис до неї – це різні речі. Не позначайте світліни загальновживаними числами чи словами, тому що комп'ютер не зможе їх відрізнити.

Разом з прізвищем обов'язково подавайте повне ім'я осіб, про яких іде мова в тексті допису чи статті.

Редакція

ЧИТАЧІ ПРО КНИГИ

Нова праця про Івана Франка

Мирослав Даніш, Микола Неврлі. „Іван Франко. Життя і творчість (1856-1916)“, Пряшів, Словацька Республіка: Видавництво „Дукля“, 2009

У словацькомовній і українськомовній періодиці Словацької Республіки високу оцінку отримала монографія авторства місцевих українців – історика східнослов'янських країн та народів Мирослава Даніша та Миколи Неврлого, дійсного члена Національної академії наук України – „Іван Франко. Життя і творчість (1856-1916)“, яка побачила світ в 2009 році у словацькому місті Пряшеві.

Видання пишно ілюстроване світлинами з життя і творчості І. Франка, використана бібліографія словацьких перекладів творів письменника, словацька франкіяна, подано резюме українською, німецькою, англійською та французькою мовами, а також іменний реєстр, що набагато полегшує працю будь-якого науковця європейського рівня над цим виданням.

Монографія складається зі вступу, 12 розділів та висновків.

У вступному слові академік Іван Дзюба пише: „Автори підкреслюють велику і багатогранну творчість Івана Франка, яка має що ска-

зати кожній генерації. І в цьому його геніяльність. Ця праця поширює відомості про феномен Івана Франка в слов'янському світі, зокрема у середовищі словацького суспільства“.

Перший розділ дослідження – „Галичина в епоху Івана Франка“ – це змістовний нарис про історію цього краю, з висвітленням періодів поділів Польщі в 1772, 1793 та 1795 років, коли одразу після першого поділу Галичина опинилася під владою Австрії. Автори згадують революційний 1848 рік та подають картини тих літ, відображені у творах І. Франка.

Автори звертають увагу і на те, що соціальні умови в Галичині ускладнювались і національними стосунками між українцями і поляками: останні завжди підкреслювали свою зверхність, як це було у складі Речі Посполитої, де поляки були панівною нацією.

Такі взаємини були і всередині XIX ст., коли українці мали перевагу у кількості: їх було 45 відс., тоді як поляки становили 43 відс. Доречно автори підкреслюють, що саме 70-80-ті роки XIX ст. були роками українського самоусвідомлення, піднесення національної свідомості.

У наступному розділі – „Моло-

дість Івана Франка“ подано опис дитячих літ І. Франка. Тут гарно вписується чудова поезія І. Франка „У долині село лежить“, звідкля відлунує звук з кузні коваля Яця, тобто Якова, поетового батька. Вірш поданий у перекладі словацькою мовою Р. Скукалка.

„У вирі боротьби“, третій розділ монографії, відкривається днем 12 червня 1877 року, коли поет разом з усією редакцією журналу „Друг“ був заарештований. Було це перше ув'язнення І. Франка. Було друге і третє перебування у в'язниці. Навесні 1880 року, під час подорожі до Коломийського повіту, І. Франко мав намір відвідати свого приятеля Гриця Геніка у Березові, і знову був заарештований.

Усе пережите під час того ув'язнення лягло в основу новели „На дні“ (1880). Саме цей розділ характерний 1887 роком, коли починається Франкове десятирічне перебування у наймах, тобто робота до 1897 року у львівському польському журналі „Kurjer Lwowski“, де він публікував фейлетони, новели, оповідання.

У січні 1888 року розпочалось Франкове співробітництво з „Київською старовиною“. У розділі трапилась чи не єдина недоречність у монографії – місце подій у повісті І. Франка „Захар Беркут“, зокрема стародавню Тухлю, чомусь словацькі автори віднесли до Закарпатської України.

Четвертий розділ книжки – „Віденські активи“. У жовтні 1892 року І. Франко прибув до Відня, де у зимовому семестрі почав відвідувати лекції зі славістики у проф. Вагрослава Ягіча та водночас розпочав писати докторську працю „Варлаам і Йоасаф – старохристиянський роман“.

Під час перебування у Відні він зазізнався зі світилами чеської та словацької славістики: фольклористом Ченьком Зібртом, істориком Константином Іречком, чеськими філологами Йозефом Кралом і Іржі Полівкою, німецьким візантологом К. Крумбахером з Мюнхену. На семінарі у проф. В. Ягіча на пропозицію останнього І. Франко виступив з лекцією „Про полеміста Івана Вишенського“. За цю виголошену лекцію І. Франко за пропозицією того ж В. Ягіча отримав стипендію.

„На вершині творчих сил“, п'ятий

розділ монографії, – про найактивніший період життя І. Франка, вершину його літературної, наукової і публіцистичної творчості. Побачили світ збірка оповідань „В поті чола“, змістовне „Curriculum vitae“, тобто біографія, його найвидатніші драматичні твори „Украдене щастя“, „Рябина“, „Сон князя Святослава“, „Кам'яна душа“, „Учитель“. Тоді написане сатиричне оповідання „Свинська конституція“, де висміюється австрійсько-угорська конституція 1897 року.

19 і 22 червня 1894 року І. Франко виступив на з'їзді польських письменників і журналістів у Львові та запропонував ідею солідарності між українським і польським народами, між культурами цих народів. Тоді ж, після смерті проф. Олександра Огоновського, відбулася публічна лекція І. Франка у Львівському університеті на право очолити університетську кафедру, та купка недругів поета не дала можливості здійснитися цьому.

У шостому розділі, „Прага, чеська культура і слов'янська програма Івана Франка“, йде мова про з'їзд „Омладні“ – прогресивного слов'янського студентства Австро-Угорщини, що відбувся в Празі 17-18 травня 1891 року, де з аргументованою промовою виступив І. Франко.

Наприкінці 1899 року він послав до журналу „Slovanský přehled“ статтю про Лесю Українку і попросив головного редактора А. Черного, щоб чеська поетеса Ружена Єсенська дещо переклала з поезій Лесі Українки чеською мовою. Ідея І. Франка зреалізувалась.

„Іван Франко як політик“ – сьомий розділ книжки розповідає про участь І. Франка у виборах у жовтні 1895 року до австрійського парламенту.

У восьмому розділі монографії – „Жінки Івана Франка“ мова йде про Ольгу Рошкевич, Ольгу Хоружинську, майбутню дружину І. Франка. Також про Целіну Журовську (Зигмунтовську), героїню з „Зів'ялого листа“.

Наступні розділи монографії: „Євреї і єврейське питання“, „Мойсей“, „Іван Франко і словаки“, „Останні роки життя“.

Іван Пасемко,
Київ

Галичина на зламі епохи

Іван Смолій. „Галичина на зламі епохи“. Київ: Видавництво ім. Олени Теліги, 2009. 704 стор.

У видавництві ім. Олени Теліги вийшла в світ збірка вибраних творів з літературної спадщини Івана Смолія „Галичина на зламі епохи“. Твори талановитого українського письменника вперше опубліковано в Україні завдяки фінансовій допомозі Дослідної фундації ім. Олега Ольжича в США.

Наміром фундаторів цього видання було ознайомити читача в Україні з літературним доробком українського письменника на еміграції І. Смолія, твори якого поєднують одна, мало висвітлена українською літературою тема – історія Галичини в епоху колосальних потрясень 1939-1945 років. Його твори мають безпосередню причетність до сучасних суспільних відносин в Україні.

Тепер суспільство в Україні поділене щодо оцінки подій Другої світової війни та визвольних змагань українського народу під час цієї війни. Радянська пропаганда в минулому й нинішні публікації прихильників імперської Росії представляють вояків Радянської армії в найбільш позитивному світлі, тоді як вояків Української Повстанської Армії та визвольних змагань інших формацій зображають зрадниками, запродавцями, ворогами українського народу. В цю пропаганду були включені й письменники радянської України, на творах яких було виховане ціле покоління.

Чи не єдиним письменником в еміграції, який присвятив весь свій творчий талант боротьбі за державність України в Другій світовій війні був І. Смолій. Але його твори не були відомі в Україні.

Онук письменника Леонід

Герець, професор історії Східної Європи в стейтовому коледжі в Масачусетсі, написав вступне слово до цього видання, в якому проаналізував творчий шлях свого діда І. Смолія та розглянув його творчість з історичної перспективи. Він стверджує велику вартість творів письменника, як джерела для пізнання доби, а насамперед – людей.

Це й було основною метою видання І. Смолія. Для подолання розколу в українському суспільстві необхідно показати людське обличчя тих, які стали по стороні визвольних змагань свого народу. Вони не були зрадниками і запродавцями, а вірили в ідею, якій служили. Можливо, читацька публіка бачитиме героїв творів І. Смолія, як звичайних людей, які своєю вдачею, своєю одержимістю ідеї, якій служать, мало чим відрізняються від сучасників. Взаємне пізнання приведе до злагоди існування і в кінці – до примирення в українському суспільстві. Для цього треба було дати книгу читачеві.

До збірки І. Смолія увійшли повісті „Кордони падають“, „У зеленому Підгір'ї“, роман „Неспокійна осінь“, оповідання „Зелена кладка“ і новели „Блудний син“ та „Жрець сліпої богині“. Книга естетично видана в твердій обкладинці і має понад 700 стор. Вона може стати прикрасою будь-якої приватної чи публічної бібліотеки. Ціна книги, разом з вартістю пересилання – 20 дол. Її можна замовити, звертаючись і виставляючи чека на: Olzhych Research Foundation, Inc., c/o Michael Heretz, 95 Orient Way, #4F, Rutherford, NJ 07070. Електронна пошта: michaelheretz@comcast.net. Тел.: (201) 460-0190.

Микола Гвоздь,
Київ

**2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словацьчини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$800 - \$17
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$900 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1000 - \$20
\$400 - \$12		

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Додаткова оплата за доставку

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
Вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., саямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставку. Телефонуйте за докладнішими інформаціями.
Тел.: 1-888-ПАКУНОК (725-8665) • (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

Презентація нових книжок в УВАН

НЮ-ЙОРК. – Вже вдруге в цьому академічному сезоні д-р Оксана Драй-Хмара-Ашер виступила перед зібранням літературної та наукової спільноти. Цим разом 2 травня зустріч відбулася у власному домі Української Вільної Академії Наук (УВАН). Свято було подвійне – разом з О. Драй-Хмарою-Ашер деклямувала свої твори перед публікою д-р Зірка Дерлиця. Приводом для зустрічі двох мисткинь з читачами стала поява друком їхніх нових книжок поезій, літературно-критичних нарисів та спогадів про пережите.

Саме спогади про нелегкі часи привернули найбільшу увагу присутніх у розповіді З. Дерлиця, яка

походить з галицьких священничих родин. Її дід о. Микола Дерлиця писав повісті, ширив культуру та освіту серед парафіян, а батько був інженером-архітектором і одночасно популярним дописувачем у передвоєнних львівських літературно-мистецьких часописах.

Ще під час навчання в університеті він став членом Організації Українських Націоналістів (ОУН), пізніше його ув'язнили в Березі Каргузькій. У роки війни сліди батька загубилися, усі мамині розшуки були безуспішні. Трирічною дівчинкою потрапила З. Дерлиця в табори для втікачів, і щойно в 1952 році їй з мамою вдалося приїхати до Америки. Книзі спогадів, напи-

Учасники вечора в Українській Вільній Академії Наук (зліва): Альберт Кіна, Оксана Драй-Хмара-Ашер, Анна Процик та Зірка Дерлиця.

саній англійською мовою, авторка дала назву „Ground Too Soft“.

У подальшій програмі темою виступу О. Драй-Хмара-Ашер були особливості поетичної форми „неоклясиків“. Детальніше вона характеризувала творчий стиль свого батька Михайла Драй-Хмари (1889-1939), зупинилася зокрема на образі лебедя, характерного для ранньої творчості поета, навела подробиці подорожі батька на Кавказ, до Нового Афону, під час якої цей образ у творчості М. Драй-Хмари став домінуючим.

Дослідниця говорила про ставлення киянських поетів-„неоклясиків“ до збагачення та розвитку мовних арсеналів поетичної творчості. Філологи за фахом, глибокі знавці української мови, „неоклясики“ дуже збагатили поетичний український словник. У перекладах українською мовою багато висловів звучали гарніше,

ніж у першотворах. Для ілюстрації О. Драй-Хмара-Ашер навела рядки з поезії М. Драй-Хмари:

*Люблю слова, що повнодзвонні,
Як мед пахучі та п'янкі,
Слова, що в глибині бездонній
Пролежали глухі віки...*

М. Драй-Хмара часто шукав розраду в античності, на його письмовому столі завжди лежала книжка Марка Аврелія, яка допомагала йому знайти рівновагу і сміливість жити в ті страшні часи.

Під час відповідей на запитання та обговорення почутого можна було дізнатися багато про життя та творчість видатних майстрів українського поетичного цеху.

Уся програма вечора, що її провадила науковий секретар УВАН д-р Анна Процик, не залишила байдужим нікого з численних присутніх.

Пресова служба УВАН

SCOPE TRAVEL INC.

Tour Host: Marijka Helbig
Barcelona Optional Extension
Nov. 14 – 17, 2010
(at additional cost) plus an optional cultural program: "Lulu" at Opera Barcelona, "Giselle" at Semperopera and a full-day excursion to Andorra.

SPAIN

Nov 5 - 14, 2010

10 Day All Inclusive Tour
\$1990 twin + tax

- * Non stop to/from Newark
- * Airport transfers
- * First class hotels
- * Breakfasts and 4 dinners
- * Tour director in Spain
- * Luxury AC motor coach
- * Sightseeing with local guides in Madrid, Toledo, Seville, Granada, Cordoba and Barcelona

**REGISTRATION DEADLINE:
JULY 30, 2010**

Rate subject to air availability!!!

Call/e mail for tour flyer: 973 378 8998 Toll free: 877 357 0436
101 S. Centre St. S. Orange, NJ 07079 Office hrs: M/T/W 9AM/3PM
www.scopetravel.com scope@scopetravel.com

ONLY THE BEST ANNUITIES FOR YOU

Straightforward, solid, short- and long-term annuities

- 10% free withdrawal
- Terminal illness benefits
- Nursing home benefits
- Catastrophic medical expenses benefits
- Low start-up deposit of \$1,000
- No maintenance or administrative fees
- All annuity rates are subject to change

**UNA and the Community:
Partners for Life**

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org

BONUS ANNUITIES

10-Year	6.00%
\$50,000+	6.25%
5-Year	5.40%
* 1st year only	

Multi-Year

5-Year	4.25%
---------------	--------------

SHORT-TERM

3-Year	3.75%
2-Year	3.50%
1-Year	3.50%

ПЕРЕЖИТЕ І НЕ ЗАБУТЕ

Стежками волинських мучеників

Містечко Острожець на Волині завжди мало чітко виявлений національний характер, а його мешканці – глибоку українську національну релігійну свідомість. В 1930-их роках Богослужіння в храмах Преображення Господнього і св. Миколая відбувалися українською мовою, а о. Іларіон Денисевич, благочинний Дубенського повіту, брав активну участь в громадському житті містечка.

Парафія славилася своїм церковним хором, яким керував спочатку псаломник Іван Янович, на якого було зроблено донос до польської поліції, а в 1939 році керівником хору був псаломник Сергій Козицький, свого часу сенатор польського Сейму, сина якого о. Володимира Козицького червоні „визволителі“ в 1940 році вивезли на заслання в Сибір, з якого він не повернувся.

Остроженецьке районне відділення НКВД було переповнене українськими патріотами, серед яких були жінки з малими дітьми, о. І. Денисевич, Іван Репетуша, іконописець Олександр Жомер, студент Сергій Марковський.

24 червня 1941 року дружина священника послала свого сина Євгена Денисевича занести харчі батькові, який разом з іншими

в'язнями перебував в льосі відділення НКВД. 17-річного юнака не відпустили додому і після довгих катувань замордували разом з батьком та іншими в'язнями. Льох, в якому перебували ув'язнені, був заповнений трупами. Кров сягала людських колін.

Священника з сином і кількома вірними поховали за вівтарем храму Преображення Господнього, який спалили більшовики після свого другого приходу на Волинь 1944 року. На місці храму вони розпочали будівництво палацу культури, який згодом розвалився. А тлінні останки помордованих вірні перенесли на місцеве кладовище, де в часи незалежності України поставили пам'ятник на братській могилі.

Донька замордованого в Тайшетських концтаборах священника о. Константина Вагатовича, настоятеля церкви в сусідньому селі Воронів Луцького повіту, Анна Вагатович-Верджицька згадувала: „Коли більшовики помордували без суду в Острожці невинних українців і серед них о. Іларіона Денисевича, його сина і швагра, мій тато був на похороні закатованих, участь в якому взяли десятки священників і тисячі мирян“.

Ім'я о. Андрія Федоренка,

Біля могили о. Олександра Білецького в селі Хотишів (зліва): голова сільради Володимир Маковецький і Федір Устимчук.

колишнього настоятеля храму в селі Козлиничі Ковельського повіту, добре відоме старшому поколінню. Він належав до відомої на Волині свідомої української родини. Разом з братами Володимиром і Федором він був учасником українських національно-визвольних змагань у 1917-1921 роках. В червні 1941 року він закінчив пастирські курси Української Автокефальної Православної Церкви і став настоятелем храму Воздвиження Чесного Хреста Господнього в селі Козлиничі. Червоні партизани пильно стежили за о. А. Федоренком, знали про його участь у визвольних змаганнях, тому й вирішили замордувати українського пастиря.

Осіньної ночі вони вдерлися в парафіяльну хату, в якій жив о. А. Федоренко з своєю дружиною Олею, і закатували священника. Його дружину врятували місцеві селяни, які перевели її через ліси до Луцька.

Ім'я ще одного священномученика о. Олександра Білецького дотепер було майже невідоме. Лише вчитель Хотешівської середньої школи Василь Шуйчик в своєму дослідженні „Короткий нарис історії села Хотешів“ згадав про нього: „25 квітня 1943 року під час церковної служби комуніст Василь Наумік на коні в'їхав у церкву і двома пострілами вбив місцевого священника, організатора боївок Української Повстанської Армії в селі о. О. Білецького“.

В селі Хотешів о. О. Білецький віддав багато років громадській, культурно-освітній праці. В 1942-1943 роках тут діяли боївки УПА.

Про криваву трагедію в містечку Острожець я дізнався від вчительки-пенсіонерки А. Вагатович-Верджицької, а пошуки серед документів державного архіву Волинської області допомогли відтворити найвагоміші сторінки життєпису невинно помордованих кращих синів і дочок Острожця.

Весняного недільного ранку разом з студентом Волинської духовної семінарії Федором Устимчуком ми вирушили до Острожця, до недавно вибудованого храму св. Іллі, де Службу Божу правив о. Вадим Котуха. Нас привели до братської могили на місцевому кладовищі, що навпроти храму, де спочиває о. І. Денисевич разом з сином і парафіянами.

Потім ми побували біля могили о. О. Білецького в селі Хотешів Камінь-Каширського району.

Від вчителя історії В. Шуйчика, голови сільської ради Володимира Маковецького дізналися про окремі сторінки життєпису незабутнього душпастиря.

З Хотишева наша дорога пролягла через Чернче, Камінь-Каширський до рідного села Ф. Устимчука, де нас овіяли хвилі споминів про стежки новітніх волинських мучеників.

Володимир Рожко, Луцьк

Володимир Рожко біля братської могили острожецьких мучеників, в якій спочивають о. Іларіон Денисевич, його син Євген, Іван Репетуша, Олександр Жомер, Сергій Марковський.

Ірена Медуха витворила острівець Шевченкового „вишневого садочка“

З невимовною тугою і смутком проводжали ми в останню дорогу св. п. Ірену Медуху (з дому Береза). Ми втратили шляхетну, благородно-інтелігентну українку, яка, проживаючи понад пів століття далеко від рідної землі, до останнього подиху залишалася небайдужою до релігійного та політичного життя в Україні.

На рідній Яворівщині, що на Львівщині, національно свідомі та патріотичні батьки заклали у молодій дівчині віру в Бога, любов до рідного народу, України.

Для українських дітей, яких вона навчала грамоти і для яких збудувала школу біля родинного хутора Тузяки в Україні, І. Медуха була наставницею, Вчителем з великої літери.

Для воїнів Української Повстанської Армії, що боронили рідний край, з якими І. Медуха тісно співпрацювала, вона залишалася посестрою в боротьбі за кращу долю України.

Воєнне лихоліття змусило молоду дівчину разом з родиною покинути рідну домівку, рідний край. Прихисток знайшла спочатку в Німеччині, де закінчила агрономічний університет, а згодом – в Америці, яка стала другою батьківщиною. Саме тут І. Медуха зреалізувала усі таланти як освічена людина, добрий управитель, успішний підприємець, громадський діяч у Філядельфії. Але ні на мить не забувала про рідну Україну.

В часи еміграції „четвертої хвилі“ чимало земляків І. Медухи, вихідців з України, отримували її підтримку, завдяки її допомозі знаходили працю навіть у її домі. І все це – з доброти душевної, щирости та бажання хоч якось долучитися до підтримання тих, хто покинув

рідний край.

І. Медуха чимало зробила для розвитку українських національно-культурних інституцій у Філядельфії, була одним з модераторів українського суспільно-мистецького, релігійно-церковного життя, користувалася беззастережним авторитетом не лише серед земляків, але і корінних американців.

Особливою цінністю для покійної була сім'я та родина. Вона зуміла витворити на чужині маленький острівець Шевченкового „вишневого садочка“: національно-патріотичні почуття, любов та шана до всього українського, гостинність, щедрість – ось ті цінності, які І. Медуха разом з чоловіком Володимиром культивували у власній сім'ї і передали дітям Марії, Андрієві та внукам Романові і Павлові.

Пам'ять про І. Медуху залишатиметься у наших серцях не лише завдяки її добрим ділам, невтомній та подвижницькій праці, але й дякуючи її спогадам, що вона залишила по собі у рукописах. Вражає літературно-мистецький хист, яким І. Медуха була наділена. Сподіваємося, що найближчим часом ці мемуари побачать світ.

Розділяючи смуток з родиною і близькими покійної, ми духовно перебуваємо разом з ними і молимося за упокій душі І. Медухи.

В день похорону, 2 червня, була відслужена заупокійна Служба Божа і Парастас за св. п. І. Медухою у Львові, в церкві Покладення Пояса Пресвятої Богородиці.

З глибоким сумом, щирим співчуттям родині та близьким покійної –

Ганна Мороз з доньками Галиною і Лесею, зятем Андрієм та внуками Марком і Олесем, Львів

Помер поет Микола Щербак

Після довгих страждань, 7 червня в Норт-Порті, Флориди, упокоївся член Національної спілки письменників України поет Микола Щербак, проживши 95 років. М. Щербак народився 26 листопада 1915 року в селі Топильній на Черкащині.

Після Другої світової війни, після низки поневірян, опинився в США.

Працював на фізичній праці, одночасно свої здібності вкладаючи в розбудову патріотичної діяспори та виховання дітей. Видав декілька книжок, в тому числі „Вітри над Україною“, „Шлях у вічність“, „Багаття“, „Віршована абетка“, „Пахощі суцвіття“ і „Чебрець“. Один з найкращих майстрів українських мініатюр і мелодійних дитячих віршів.

Доля талановитої людини на чужині, особливо доля поета – важка, майже трагічна. Він страждає, протестує, шукає виявлення своїх почуттів в думках і віршах про Україну. Нагорода поетові – це зерно, що потрапляють у співчутливі серця і рано чи пізно проростають. В цьому полягає можливість, що поет своїми віршами воскресне.

Мініатюри М. Щербак пахнуть всіми квітами України – це евшан-чебрець. М. Щербак – найкращий на еміграції майстер мініатюр. Над-

звичайно важко вкласти великий зміст, вагомі думки в кілька майстерно витончених рядків. М. Щербак був таким тонким ювеліром.

З коротких віршів М. Щербак чи не найкращий – „Баляда про буслів“, що повернувся до свого гнізда і не знайшли його, ні хати на господарській стрісі, тільки в полі „місилось, трусилося роздерте відлюддя відлуння“... Так коротко змальована дійсність під комуністичною владою: „Коли ж ви повернетесь і принесете гоїному господареві щедре щастя, крилаті лелеки?“.

На жаль, тепер ще все „труситься“ в Україні, і не знати, чим закінчиться, бо, як зірко бачив поет:

*Один – козак, другий – гречкосій,
А третій – сам не свій...*

Віддаймо честь поетові тим, щоб кожний прочитав кілька його майстерних, правдивих і щирих поезій...

На прощання – кілька моїх рядків:

*Друже, у шляху до небуття
Пролітаєш через Україну,
Що її любив ціле життя...
Пронеси туди й мою сльозину...*

Ганна Черінь

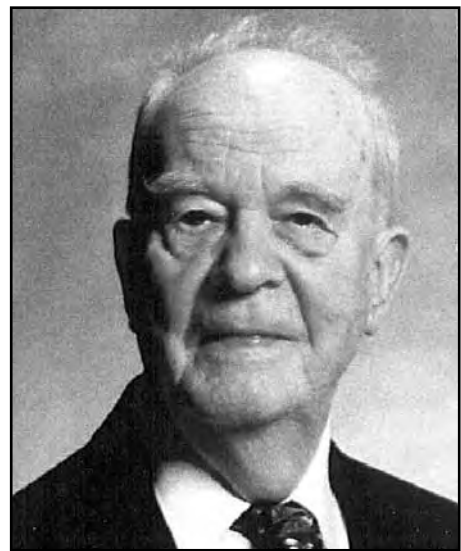
Вклоняюсь його світлій пам'яті

Що б там не казали про вічність і про те, що в ній геть усе зберігається, і ми відразу, з першого кроку, знайдемо там, за межею, абсолютно все, що було нам дороге в земному житті, зустрінемося з усіма, кого любили і хто любив нас; як би нас не переконували, що не слід побиватися за тими, хто відійшов з цієї „долини сліз і печалі“; скільки б не втішали на правду втішною істиною, що смерть – це повернення „додому“ і там нас негайно огорне незвідані тут тепло й радість – ні, серце не хоче слухати ніяких слів і болить та стогне з кожною близькою смертю...

Крім родинної, кровної, є близькість духовна – це коли душа з душею мовби резонує на одній частоті й вони без найменшого трудно розуміються. „Щастя – то коли тебе розуміють“, – каже романтичний самотній підліток в одній гарній повісті.

Мій випадок дещо незвичний. 16 років тому одержав я листа від дуже уважного читача „Свободи“ і „The Ukrainian Weekly“ з Квінсу, Нью-Йорк, – з приводу моєї статті – гострого, критичного, але водночас дивовижно доброзичливого, веселого, світлого. Між нами почалося листування, котре тривало 14 років. Аж на 15-му році постійного листового зв'язку ми зустрілися віч-на-віч – й то тільки тому, що це була остання нагода: моему респондентові пішов 91-ий рік, і сини забирали тата і маму до себе у Мишиген.

Помер Євген-Теодор Бучма 27 червня 2008 року, на 94-му році життя. Мені залишилися понад 100 його листів, і якщо всіх їх з'єднати в одну лінію, вийде цілісний твір, в якому внутрішня, душевна біографія автора постає на тлі життєпи-

Св. п. Євген-Теодор Бучма

су усього його покоління. Це своєрідний шедевр – документальний, лише де-не-де помережаний стриманою, шляхетною емоційністю цієї мудрої і надзвичайно скромної людини.

Він володів багатьма мовами, належав до протестантської церкви, і Біблію, Старий та Новий Заповіти, цитував напам'ять, і не просто знав її, а мав дар переводити святі тексти з буквального на духовний рівень. Львів'янин з народження, він по-синівськи любив Україну, але не менше любив увесь Божий світ, і завдяки цій любові якийсь особливо глибоко і ясно розумів життя, людей.

Професія газетяра дала мені можливість знати багато непересічних особистостей, але особливо вдячний я долі за те, що звела мене з Є.-Т. Бучмою. Я певен, що кожна така зустріч, з її почуттями і думками, переходить з нами в посмертя.

Петро Часто

В пам'ять Ірини Стельмах-Захарків

Ірина Стельмах-Захарків народилася 1 січня 1926 року в Бурканові, в Західній Україні, в родині хорунжого Українських Січових Стрільців Григорія Стельмаха і учительки Теодозії Біло.

Приватну українську початкову школу закінчила на хуторах Вага, біля Підгайців, яку організувала її мати Теодозія Стельмах, котра була головною секретаркою Українського суду у Вишивчику в 1918-1919 роках.

І. Стельмах брала активну участь у театральному дитячому гуртку, також грала у шкільній струнній оркестрі під керівництвом о. Анатолія Гургулі в Бурканові.

Під час окупації Галичини німецькою владою в 1944 році

закінчила школу у Львові, вчилася журналістики у редактора „Львівських Вістей“ Осипа Боднарівича, її вуйка.

Після війни в Німеччині студіювала англійську мову в Ляндсгуті й один рік – дентистику в Мюнхені. У 1946 році одружилася з інж. Остапом Захарковим, обоє виїхали до Америки в 1948 році. В Дітройті здобула професійну освіту з підприємництва і працювала як комерційний аналітик у фінансовому департаменті залізничної компанії „Нью-Йорк Централ“ 27 років, звідкіля відійшла на пенсію.

І. Стельмах-Захарків була також письменницею, поетесою і мисткинею-маляркою. Студіювала і закінчила малярство 1971 року в

„Арт-Центрі“ Оак-Парку, Мишиген. Малерські праці І. Стельмах-Захарків експонувалися в Оак-Парку у 1970-их роках. Вона видала книгу вибраних творів у 1996 році власним накладом і назвала їх „Китиця вірності Богові й Україні“.

У 2000 році видала другу документальну книгу „Спомин про Дахау. Незаконне оскарження 1947 року і нахабне повторення 1986 року“, також власним коштом. Обидві книги були призначені тільки для університетів, важливіших бібліотек, дослідних центрів та музеїв. Книги авторка висилала безкоштовно.

В суспільному житті І. Стельмах-Захарків відзначалася довголітньою працею в Українському Конгресовому Комітеті Америки, Союзі Українок і Пласт-Прияті, від якого одержала грамоту за 1949-1959 роки.

Довгими роками І. Стельмах-Захарків служила безкоштовно журналістичною працею для Української середньої школи при парафії Непорочного Зачаття в Гемтремку, Мишиген. Також як журналістка писала на теми суспільно-політичного характеру у „Світлі“ і в „Америці“.

З приводу історичної події – перебування Кардинала Йосифа Сліпого в Дітройті в 1968-1973 роках опрацювала дві великі статті, які були поміщені в журналі „Світло“, Торонто, і в „Новій Зорі“, Чикаго. Також написала дві рецензії на книжки о. д-ра Сер-

гія Федіяка „Соціальна праця св. Василя Великого“ (поміщена в газеті „Наша мета“ 8 грудня 1973 року) і „Гомілії на Псалми“ (в газеті „Америка“ 14 серпня 1979 року).

Від 1979 року разом з чоловіком працювала безкоштовно в Українському музеї у Ворені до 1999 року. У 2000 році створено нову управу з молодших кандидатів, і тоді вона прийняла функцію віцепрезидента.

У церкві Непорочного Зачаття вона була парафіянкою понад 50 років та жертвенно її підтримувала. У 1999 році в пам'ять чоловіка вона створила Фондацію для Василянського інституту в Золочеві, Україна. В 2000 році в пам'ять чоловіка вона створила Фондацію для отців-редемптористів у Львові.

І. Стельмах-Захарків упокоїлася 11 травня. Похорон відбувся 17 травня в Церкві Непорочного Зачаття. Парох о. Даниїл Чайковський попросив покійну від парафії. Після похорону відбулася тризна в Українському культурному центрі. Під час тризни покійну прощали родина і друзі.

І. Захарків разом з чоловіком були передплатниками „Свободи“ та членами Українського Народного Союзу.

Нехай ці кілька слів будуть китицею квітів на її свіжу могилу, а гостинна американська земля стане їй легкою. Вічна їй пам'ять!

о. Даниїл Чайковський

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Вже минуло двадцять років,
як покинув цей світ

СВ. П.

ІВАН МАКОГОН

24 червня 2010 р.

Дата, коли відійшла у вічність дорога
для нас особа, викликає жаль і сльози.
Недуга забрала життя.

Хай Всевишній Господь дасть упокій душі Його,
а канадська земля буде Йому легкою.

Вічна Йому пам'ять!

Згадують Його щорічно:

дружина – РОЗАЛІЯ „РОЖА“
син – ЯРОСЛАВ
доня – ІРИНА МАРГАРЕТА
зять – д-р АДРІАН ГОРНИЧ
онуки – ДАМ'ЯН, РЕНАТА і МАРЧИК
швагер – МИХАЙЛО ВАХІВ - ГОШОВСЬКИЙ
та родина в Україні й Америці.

З волі Всевишнього, 25 травня 2010 р., відійшла у вічність
на 92 році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ТЕТА

СВ. П.

ІРЕНА МЕДУХА

з дому ТУЗЯК - БЕРЕЗА

У сороковий день смерті будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ за Душу Покійної
в церквах:

• 2 липня 2010 р. о год., 8:00 ранку, в церкві св. Миколая у
Філядельфії.

в Україні:

- Полянка – Різдва Пресвятої Богородиці
- Рудно – Воздвиження Чесного Хреста
- Рясне – свв. Апостолів Петра і Павла
- Львів – Стрітєння Господнього

Родину, знайомих і друзів просимо в цей день згадати Покійну у молитвах.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

*Висилаючи посмертні оголошення,
просимо подавати числа своїх телефонів.*

Оголошення можуть бути оплачені
кредитовими картками:

VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

2 червня 2010 р. відійшов у Божу вічність
наш милий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ та БРАТ

СВ. П.

ЛЕВ ГАЙДУЧОК

ПАНАХИДА відбулася 5 червня в Kays Ponger Funeral Home в Норт
Порті, Флориди.

Похорон відбувся 12 червня в храмі св. Івана Хрестителя в Ньюарку,
Н. Дж. Тлінні останки Покійного поховано на цвинтарі св. Андрія Перво-
званого в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПАНАХИДА так само відправилась у Львові, Україна.

Залишилися у глибокому смутку:

дружина – НІНА ГАЙДУЧОК
діти – ЮРІЙ ГАЙДУЧОК з дружиною НАДІЄЮ
– ЛЕОНІД ГАЙДУЧОК з дружиною ДЖОЙС
– НІНА ГОЛЛ з мужем СТЕФАНОМ
– ЛЕВ ГАЙДУЧОК з дружиною АННОЮ МАРІЄЮ

внуки і внучки

– ДАНУСЯ, ЛОРА
– ДАНИЛО, САРА, ХРИСТИНА, БОГДАНЧИК
– АМАНДА, МЕЛИССА
– КІРСТИН, ЛІЛІЯ, АННИКА

брат – БОГДАН ГАЙДУЧОК з дружиною ЛІДОЮ
кузинка – ОКСАНА МІЗЬ і родина в Україні.

Нехай буде воля твоя!

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 18 червня 2010 р.,
проживши 88 років, відійшов у вічність

СВ. П.

д-р РОМАН ІВАН ФИЛИПОВИЧ

Нар. у Львові, Україна, вдівець по св. п. Елеонорі.

Колишній мешканець South Holland, ILL, а від травня 2009 Jackson-
ville, FL. Д-р Филипovich працював лікарем до відходу на пенсію у віці
80 років.

Похоронні відправи відбудуться в суботу, 26 червня 2010 р. в Hardage-
Giddens Funeral Home, Jacksonville Beach, FL., і 10 липня в Moeller
Funeral Home о год. 4:30 по пол., 104 Roosevelt Rd., Valparaiso, IN 46383.

Залишилися у смутку:

донька – д-р ДАРІЯ МАРРАНЗІНІ з мужем JOSE
сини – д-р РОМАН О. ФИЛИПОВИЧ з дружиною CAROL
– АНДРІЙ ФИЛИПОВИЧ з дружиною АННОЮ
внуки – ЕЛЕОНОРА і Г'АБРІЄЛА МАРРАНЗІНІ
АНДРІЙ, ХРИСТОФОР, ТЕСС, ГАЛЯ і АЛЕКСАНДЕР
ФИЛИПОВИЧ

та ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів пожертви в пам'ять Покійного можна складати
на National Alzheimer's Association.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НД/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

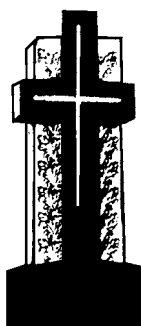
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

**КУР'ЄРСЬКА ДОСТАВКА ЛИСТІВ ТА БАНДЕРОЛЕЙ
НА АДРЕСУ В БУДЬ-ЯКОМУ РЕГІОНІ УКРАЇНИ**

Листи: \$20
Бандеролі: \$25

**В обласні центри:
6-8 робочих днів**

**В усі інші регіони:
7-10 робочих днів**

**МІСТ: АВІА СЛУЖБА
ПОСИЛКИ
ЛІТАКОМ
ШВИДКО, ПРОСТО, НАДІЙНО
ТА ПРЯМО В РУКИ**

ВІДПРАВКА АВІАПОШТИ – ДВА РАЗИ В ТИЖДЕНЬ – СЕРЕДУ ТА П'ЯТНИЦЮ

ІНФО ТА ПРОПОЗИЦІЯ:
www.Meest.us

ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА НА ДІМ:
1 800 288 9949

УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСІЯ | МОЛДОВА | ЛІТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ

АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКІСТАН

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National
Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

**Запрошуємо
художників діаспори
преднатися до нас**
-
всього за \$8 в місяць
Ваші роботи може
повачити весь світ на
UkrainArt.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

• ЗНАЙОМСТВА •
Життя коротке швидко минає.
Повна життя вдова хоче пізнати,
для товариства, інтелігентного пана
віком від 70-80 років.
Тел.: (949) 369-0986

• НА ПРОДАЖ •
Кергонксон, Н.Й. На продаж 1 акр землі
під будову на горбку, містова дорога,
місто відгортає сніг, 1/2 милі від Союзів-
ки, близько церкви.
Тел.: (201) 385-0771

ЕЛЕКТРОННИЙ АРХІВ „СВОБОДИ“ З 1893 РОКУ:
www.svoboda-news.com/arxiv.htm

У Карпатах... слід насолоджуватися місцевими краєвидами

А не перейматися тим, як заплатити за місцевий готель

VISA® Debit Card
виключно від
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ

Без комісії. Без кордонів. Без проблем.

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
Нью-Йорк · Бруклін · Саус Баунд Брук · Картерет

www.UkrNatFCU.org 1-866-859-5848

NCUA